

ประวัติความเป็นมา ของ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

โดย

ภราดาประทีป ม. โกมลมาศ

11 - XI - '11

พิมพ์ครั้งที่ 2 (ฉบับปรับปรุงแก้ไข)

ประวัติความเป็นมา ของ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

โดย

ภราดาประทีป ม. โกมลมาศ
11 - XI - '11

พิมพ์ครั้งที่ 2 (ฉบับปรับปรุงแก้ไข)

พิมพ์ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

พิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวนพิมพ์ 500 เล่ม 11 พฤศจิกายน 2554

พิมพ์ครั้งที่ 2 (ฉบับปรับปรุงแก้ไข) จำนวนพิมพ์ 300 เล่ม มีนาคม 2556

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ประจำปี ม. โกมลมาศ, 2476-

ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. -- กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2556.

56 หน้า

1. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ -- ประวัติ. 2. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน -- ไทย.

I. จีระประกาศองคำ, 2504, ผู้บันทึก II. ชื่อเรื่อง

378.04

ISBN 978-974-615-163-4

Sedes Sapientiae

Assumption University was *initially originated* from Assumption Commercial College (ACC) in 1969 as an autonomous Higher Education Institution under the name of Assumption School of Business (ASB). In 1972, with the approval of the Ministry of Education, it was officially established as Assumption Business Administration College or ABAC. In May 1975, it was accredited by the Ministry of Education. In 1990, it was granted new status as “Assumption University” by the Ministry of University Affairs.

The University is a non-profit institution administered by Montfort Brothers of St. Gabriel, a worldwide Catholic Religious Order, founded in France in 1705 by St. Louis Marie de Montfort, devoted to education and philanthropic activities. The Congregation has been operating many educational institutions in Thailand since 1901.

บทนำ

ปี ค.ศ. 1965 อธิการเจ้าคณะแขวงได้ขยายข้าพเจ้าจากโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ไปเป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

ในปีต่อมาคือ ค.ศ. 1966 อธิการโรงเรียนเซนต์คาเบรียล ได้ลาศึกษาต่อ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ข้าพเจ้าจึงต้องทำหน้าที่แทน

ในปี ค.ศ. 1968 ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นอธิการโรงเรียนเซนต์คาเบรียลอย่างเป็นทางการ ระหว่างที่ข้าพเจ้าดำรงตำแหน่งอธิการและผู้อำนวยการ¹ โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ข้าพเจ้ามักถือเป็นกิจวัตรประจำวัน คือ เมื่อรับประทานอาหารค่ำเสร็จแล้วประมาณเกือบ 2 ทุ่ม ข้าพเจ้ามักจะขึ้นไปเยี่ยมท่านเจ้าอาธิการยิวเบิร์ด ซึ่งนอนพักรักษาตัวอยู่ ณ ตึกแม่พระชั้น 4 ในโรงเรียนเซนต์คาเบรียล หลังจากทักทายกับท่านแล้ว ข้าพเจ้าก็จะอ่านหนังสือภาษาฝรั่งเศสให้ท่านฟัง เป็นหนังสือบรรยายเรื่องราวการผจญภัยต่าง ๆ อย่างสนุกสนาน เขียนโดย Jules Verne ตั้งแต่ ค.ศ. 1863 เป็นต้นมา นักเขียนท่านนี้สามารถทำนายเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องแม่นยำแทบไม่น่าเชื่อ เช่น ทำนายว่าในอนาคตจะมีเครื่องปรับอากาศใช้ มีรถยนต์ที่วิอินเตอร์เน็ต และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ที่มีใช้ในปัจจุบัน

นอกจากนี้ ยังมีเหตุการณ์ที่น่าทึ่งมากซึ่ง Jules Verne ได้เขียนไว้ในนวนิยายเรื่อง “จากโลกไปสู่ดวงจันทร์” (From the Earth to the Moon) เมื่อปี ค.ศ. 1865 ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นโครงการ Apollo ขององค์การ NASA Jules Verne บอกว่านักวิทยาศาสตร์ได้ส่งมนุษย์ไปลงที่ดวงจันทร์จากเมือง Tampa ที่แหลม Florida และมนุษย์อวกาศ (Astronauts) จะกลับสู่โลกทางทะเล (a Splash Landing)

ตามข้อเท็จจริงนั้น ในปี ค.ศ. 1969 องค์การ NASA ได้ส่งมนุษย์อวกาศ 3 คน ไปดวงจันทร์จากแหลม Canaveral ในรัฐฟลอริดา ซึ่งอยู่ห่างจากเมือง Tampa เพียง 130 ไมล์เท่านั้น และกลับสู่โลกอย่างปลอดภัยโดยทางทะเล

¹ในศาสนาจักรคาทอลิก นักบวชอยู่เป็นหมู่เป็นคณะ เราเรียกหัวหน้าคณะนักบวชว่า “อธิการ” ซึ่งเป็น Superior of Community บ่อยครั้งเราจะพบว่าหัวหน้าของคณะ ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าของสถาบันการศึกษาด้วย เช่น โรงเรียน เราจึงเรียกว่า “ผู้อำนวยการ” ดังนั้นนักบวชบางท่านเป็นทั้งอธิการและผู้อำนวยการ

ความจริงนั้น ข้าพเจ้าไปอ่านหนังสือภาษาฝรั่งเศสให้ท่านเจ้าจารย์ฮิวเบิร์ต ฟัง ก็เพื่อจะฝึกฝนภาษาฝรั่งเศสกับท่าน ท่านจะแก้ไขการออกเสียงของข้าพเจ้าให้ถูกต้องและมีลีลาการอ่านที่ถูกหลักจนบาทหลวงฝรั่งเศสบางท่าน ออกปากชมข้าพเจ้าเมื่อได้ฟังข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์ในโบสถ์

คืนวันหนึ่งข้าพเจ้าได้ไปอ่านหนังสือให้ท่านฟังเช่นเคย ก่อนจากไปในคืนนั้น ท่านเจ้าจารย์ฮิวเบิร์ต ได้ยื่นสมุดบันทึกของท่าน และบอกว่า “จงเก็บสมุดบันทึกเล่มนี้ไว้ และให้ตีพิมพ์เมื่อท่านถึงแก่กรรมภาพแล้ว”

สมุดบันทึกของท่านเจ้าจารย์ฮิวเบิร์ต เป็นชีวประวัติส่วนตัวของท่าน ซึ่งท่านเจ้าจารย์อานวย ปิ่นรัตน์ อธิการเจ้าคณะแขวงในเวลานั้น ได้ขอร้องให้ท่านเจ้าจารย์ฮิวเบิร์ตเขียนชีวประวัติส่วนตัว

ข้าพเจ้าจำได้ว่าบางครั้งในเวลากลางวันข้าพเจ้าเดินผ่านหน้าห้องของท่าน และได้เห็นท่านขมก้มเขม่นกับการพิมพ์ดีด เพิ่งมาทราบในภายหลังว่าท่านเจ้าจารย์ฮิวเบิร์ตได้ใช้เวลากลางวันเขียน *mémoire* ของท่าน ซึ่งบรรจุข้อเท็จจริงหลายอย่างที่บรรดาศิษย์เก่าทั้งโรงเรียนอัสสัมชัญและโรงเรียนเซนต์คาเบรียลไม่ทราบกัน

เมื่อข้าพเจ้าได้รับสมุดบันทึกของท่านมาอ่าน ก็รู้สึกประทับใจอย่างมากว่า ท่านเป็นคนละเอียดถี่ถ้วนมาก ทั้งนี้เพราะท่านเคยบอกว่าไม่อยากให้ใครมาเขียนชีวประวัติของท่าน ท่านเกรงว่าเขาจะให้ข้อมูลผิดพลาดท่านจึงยอมเขียนเอง

ท่านเจ้าจารย์ฮิวเบิร์ต

จุดกำเนิดของโรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย²

ในประวัติส่วนตัวของท่านเจ้าอาภรณ์อัสสัมชัญบิรต์มีเขียนไว้ว่า ในปี ค.ศ. 1912 โรงเรียนอัสสัมชัญตกลงให้มีการสอนพิมพ์ดีดขึ้นในชั้น อาจกล่าวได้ว่า เป็นการเปิดการสอนขึ้นเป็นครั้งแรกในกรุงเทพฯ

วิธีดำเนินการขั้นต้นไปซื้อเครื่องพิมพ์ที่ใช้แล้วมา 4 เครื่อง ได้แป้นตัวอักษรต่างกันทั้งหมด ในชีวิตข้าพเจ้ายังไม่เคยจะต้องเครื่องพิมพ์มาก่อน แต่เมื่อได้รับมอบให้เป็นหน้าที่ก็จำเป็นต้องศึกษา มีเด็ก ๆ มาสมัครเรียนกันเป็นจำนวนมาก เวลาเรียน ข้าพเจ้าแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ เช้าก่อนเข้าเรียน หยุดพักกลางวัน 90 นาที และเลิกเรียนตอนเย็น แม้ว่าเครื่องพิมพ์จะเก่าคร่ำคร่าแต่ข้าพเจ้าก็นำความสำเร็จมาสู่นักเรียนได้

ขั้นต่อไปเราตกลงจะซื้อเครื่องพิมพ์ใหม่ เอาแบบเดียวกันทั้งหมด 12 เครื่อง ครั้งแรกข้าพเจ้าเขียนหนังสือติดต่อกับบริษัทเรมิงตัน ซึ่งนายแมคฟาลแลนด์ หมอสอนศาสนาโปรเตสแตนต์ ชาวอเมริกันเป็นเอเยนต์ แต่เราตกลงกันไม่ได้ เขากล่าวหาว่าข้าพเจ้าเป็นนักการค้าที่ใช้ศาสนาบังหน้า ในเมื่อข้าพเจ้าขอร้องให้เขาซื้อเครื่องพิมพ์เก่าให้เอาไปปรับปรุงใหม่ เขากล่าวหาข้าพเจ้าเช่นนั้น แต่ตัวเขาเองเล่าเป็นคนซนคิดใด ไม่ใช่การค้าที่ใช้ศาสนาบังหน้าดอกหรือ?

เมื่อติดต่อกับบริษัทเรมิงตันไม่ได้ผล ข้าพเจ้าจึงติดต่อไปยังบริษัทอันเดอร์วูด ในไม่ช้าก็ได้รับคำตอบมาว่า บริษัทยินดีลดราคาให้เท่ากับบรรดาโรงเรียนต่างๆ ในอเมริกาคือ 40% และไม่ขัดข้องที่จะรับซื้อคืน ถ้าเครื่องพิมพ์ที่ใช้แล้วนั้นเป็นของบริษัทอันเดอร์วูด ดังนั้นในไม่ช้าเราก็ได้เครื่องพิมพ์ใหม่เป็นภาษาอังกฤษ 12 เครื่องเป็นงวดแรก ตอนนี้นักเรียนยิ่งกระตือรือร้นมากขึ้นกว่าเดิม

นอกจากบริษัทอันเดอร์วูดจะลดและรับซื้อเครื่องพิมพ์ที่ใช้แล้ว ทางบริษัทและสถาบัน Academic Dactylographique de France ยังได้ออกใบประกาศนียบัตรให้แก่ผู้ที่ทำสถิติพิมพ์ได้เร็วและถูกต้องแน่นอนด้วย ต่อมาได้สั่งซื้อเครื่องพิมพ์ใหม่อีก 35 เครื่อง ในจำนวนนี้มีเครื่องภาษาไทยรวมอยู่ด้วย

²ข้อความตอนนี้ ข้าพเจ้าได้คัดลอกมาจากชีวประวัติส่วนตัวของเจ้าอาภรณ์อัสสัมชัญบิรต์ซึ่งมีผู้แปล

สมัยนั้นเครื่องพิมพ์ในท้องตลาดมีอยู่หลายยี่ห้อ แต่เป็นตัวอักษรมิได้อยู่ในลักษณะที่ทำไว้เพื่อการพิมพ์รวดเร็ว เป็นแต่ทำให้เหมาะแก่กลไกของเครื่องพิมพ์เท่านั้น ข้าพเจ้าจึงตกลงใจจะพัฒนาและปรับปรุงเครื่องพิมพ์แบบภาษาไทยยี่ห้อแอนเดอร์วู๊ดใหม่ กล่าวคือคำนวณความถี่ขึ้นลงของก้านตัวอักษรและคำในภาษาไทยที่ตกลงไป ผลการคำนวณทำให้ข้าพเจ้าสามารถคิดวางเป็นตัวอักษรตามหลักวิทยาศาสตร์ได้ถูกต้อง คือเอาตัวอักษรที่ใช้มากไว้กลาง ที่ใช้น้อยวางห่างจากตอนกลางออกไปตามลำดับจนถึงริมสุด ผลคือเมื่อมีการแข่งขันความเร็วในการพิมพ์ ปรากฏว่าเครื่องพิมพ์แอนเดอร์วู๊ดชนะล่อยำทุกที

เครื่องพิมพ์ภาษาไทยทั่วไป วรรณยุกต์และสระที่อยู่บนหรือล่าง เช่น ุ, ู, ้ ต้องพิมพ์ภายหลังตัวพยัญชนะ แต่แบบที่เราคิดขึ้นใหม่นี้ วรรณยุกต์และสระดังกล่าวต้องพิมพ์ก่อน เหมือนกับเครื่องหมายที่ใช้ในภาษาฝรั่งเศส บริษัทอื่นเข้าใจว่าแบบของเรา “ไม่ทันกิน” แต่เมื่อนักเรียนหัดพิมพ์แบบของเราจนชินแล้ว “ทันกินเสมอ”

ในการที่ได้รับชัยชนะจากการแข่งขันพิมพ์ดีดแบบใหม่นี้ บริษัทแอนเดอร์วู๊ด ถึงกับบริจาคเครื่องพิมพ์ให้แก่สถานที่ราชการเครื่องหนึ่ง แต่น่าเสียดายที่ต่อมาบริษัทต้องหยุดกิจการลง เครื่องพิมพ์แบบนี้จึงสลายตัวตามไปด้วย

เมื่อสิบปีล่วงมานี้ นักเรียนของข้าพเจ้าคนหนึ่งซึ่งเคยเรียนพิมพ์ตามแบบแอนเดอร์วู๊ด ได้คิดปรับปรุงเป็นตัวอักษรตามที่ข้าพเจ้าได้คิดขึ้น และด้วยความอุปการะของบริษัทโอลิมเปีย สามารถทำให้รัฐบาลสนใจยอมรับว่าเป็นเครื่องพิมพ์แบบมาตรฐาน ให้ซื้อไว้ใช้ในสถานที่ราชการได้ ดังนั้นหลักการที่ข้าพเจ้าคิดขึ้น จึงบรรลุผลในที่สุด

เมื่อเปิดสอนพิมพ์ดีดขึ้นที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ปี ค.ศ. 1912 ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นครูสอนคนเดียวอยู่นานถึง 17 ปีเต็ม หลังจากนั้นข้าพเจ้ากลับไปเยี่ยมบ้าน ภูมิลำเนาโรเกชั่นรับช่วงสอนแทน ถึงกระนั้นยังมีบางท่านเข้าใจผิดคิดว่าภราดาโรเกชั่นเป็นผู้วางรากฐานเราไม่ได้อ่านคำเปรียบเทียบกับพระวรสารดอกหรือที่ว่า “ความจริงที่เราเล่ากับ ท่านว่า ถ้าใครยังมีเขาจะมีมากขึ้น ส่วนคนจนแม้จะมีแต่เพียงเล็กน้อยกลับถูกยื้อแย่งเอาไป” (Luke XIX

- 26)

หลักสูตรการพาณิชย์ของโรงเรียนอัสสัมชัญ

ระยะเริ่มแรกของแผนกอัสสัมชัญพาณิชย์ในโรงเรียนอัสสัมชัญบางรักนั้น “หลักสูตรพาณิชย์” มาจากไหน? ท่านเจ้าคุณจารย์อิวเบิร์ตเล่าให้ฟังว่า

บริษัทต่างประเทศในย่านสีลมและถนนเจริญกรุง เช่น อิสเอเชียติกส์ บอร์เนียว ธาราการฮ่องกงเช็งไฮ ฯลฯ ได้มาขอร้องผู้ใหญ่ของโรงเรียนอัสสัมชัญให้ช่วยผลิตนักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับพิมพ์ดีด ชวเลข bookkeeping การบัญชี ภาษาอังกฤษธุรกิจ และอื่น ๆ โรงเรียนอัสสัมชัญได้ดำเนินการสอนวิชาเหล่านี้ และมีการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรตามกาลเวลาจนเป็นที่นิยมของบรรดาบริษัทต่าง ๆ แผนกอัสสัมชัญพาณิชย์ได้เจริญก้าวหน้าเป็นที่นิยมของผู้ปกครองและนักเรียนมัธยมปลาย จนในที่สุดได้แยกเป็นอิสระไปอยู่ ณ สถานที่บรรดาการค้าเรียกว่า “วิลลามงฟอร์ต” ซึ่งก็คือ โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย์ในปัจจุบันนี้

เมื่อแผนกอัสสัมชัญพาณิชย์ได้แยกเป็นอิสระ จากโรงเรียนอัสสัมชัญบางรักไปแล้ว ต่อมาในปี ค.ศ. 1939 หรือ พ.ศ. 2482 แผนกอัสสัมชัญพาณิชย์จึงได้ไปจดทะเบียนที่กระทรวงศึกษาธิการเป็นสถาบันการศึกษา โดยใช้ชื่อว่า “โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย์” ประเภท “อาชีว อาชีวศึกษา” โดยใช้หลักสูตรของตนเอง ไม่ใช่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ จึงถูกจัดให้อยู่ในสังกัดประเภทโรงเรียนสายอาชีวดังเช่น โรงเรียนสอนขับรถยนต์และประเภทอาชีพอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ผู้ที่จบจากโรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย์ จึงไม่ได้วุฒิเทียบเท่า ม.6 หรือมัธยมศึกษาตอนปลาย สถานการณ์ดังกล่าว เป็นอยู่แบบนี้เป็นเวลาหลายปี

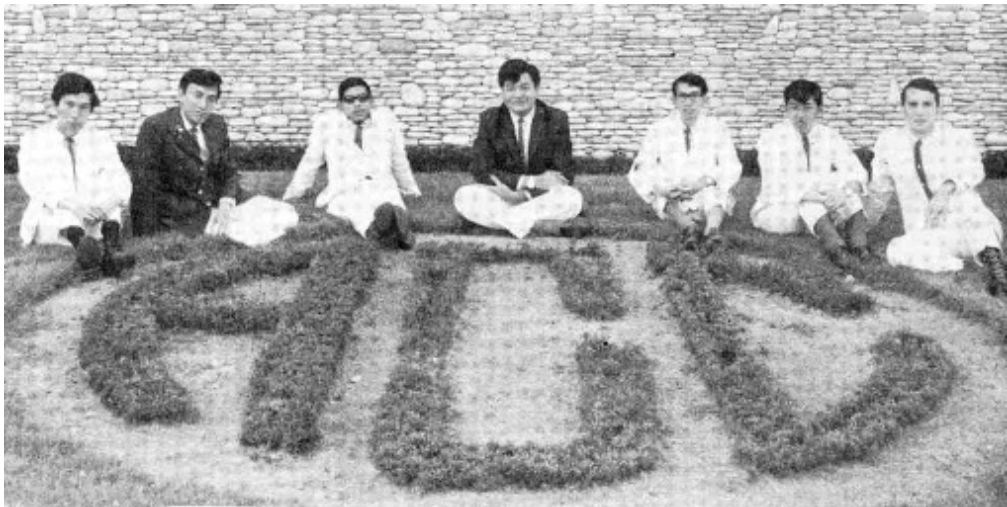
แต่ในสายตาของผู้ปกครองและชาวต่างชาติโดยทั่วไปรวมทั้งคณะภราดา เรียกโรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย์ว่า “Assumption Commercial College” (ACC) ซึ่งมีความหมายเป็นสถาบันการศึกษาระดับวิทยาลัย ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่จบการศึกษาจาก ACC จึงเป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจเพราะใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน และในบางครั้งเป็นที่นิยมของพ่อค้าคนมากกว่าผู้ที่จบจากมหาวิทยาลัยเสียอีก

ACC ได้เจริญเติบโตกลายเป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศในตลาดแรงงาน เป็นต้นเป็นที่ต้องการของบริษัทต่างชาติ ตลอดจนองค์กรนานาชาติอื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการไม่ยอมรับเทียบวุฒิของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจาก ACC ให้เท่ากับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยเหตุนี้ผู้ที่จบจาก ACC จึงไม่สามารถเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของประเทศได้ จึงอยู่การที่นักเรียน ACC ได้รับเงินเดือนสูงในตลาดแรงงานเป็นข้อได้เปรียบที่จริง แต่การที่ไม่มีโอกาสเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของประเทศก็เป็นเรื่องสำคัญด้วย

ในราวต้นทศวรรษ ค.ศ. 1960 จากความสำเร็จของ ACC พวกภราดาบางท่านที่อยู่ ACC ต้องการยกระดับ ACC ให้เป็นวิทยาลัย แต่ ACC จะเริ่มอย่างไร? ความสำเร็จของ ACC

ทำให้ผู้บริหารบางคน รวมทั้งภราดาบางท่านเข้าใจผิดในเรื่องของความจำเป็นที่จะต้องได้รับการรับรองวิทยฐานะ โดยกระทรวงศึกษาธิการและมหาวิทยาลัยทั้งในและนอกประเทศ แต่สิ่งสำคัญที่สุดที่ต้องคำนึงถึงก็คือ พวกภราดามีความพร้อมแค่ไหนที่จะจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในเมื่อมีภราดาเพียงไม่กี่ท่านมีวุฒิเพียงปริญญาตรีเท่านั้น?

บทที่ 1

ความเป็นมาที่สับสนและขมขื่น

วันอังคารที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2512 หนังสือพิมพ์ Bangkok World (3 June 1969)
ได้ลงข่าวพร้อมด้วยภาพประกอบความว่า

“Fifty-three students attended the first class of the new business administration course offered by the Assumption Commercial College yesterday. The four year course was approved by the Ministry of Education beginning with the 1969 academic year.

Students who successfully complete the course will be awarded diplomas equivalent to the degree of Bachelor of Science in Commerce (B.S.C.) awarded by the University of Santa Clara, California. These graduates are eligible for entrance to the M.B.A. program in American universities.

Instruction is being offered in the fields of economics, accounting, statistics, mathematics, auditing, cost accounting, business law, finance & banking, marketing, business management, insurance, philosophy, logic and speech, principle of government, history of

Southeast Asia, income taxation, and psychology. All subjects are taught in English.

Applicants are required to have M.S. 5 (12th grade) or equivalent ranking.

The Congregation of the Brothers of St. Gabriel, already running 13 educational as well as charitable institutions in Thailand, opened a new business administration course yesterday. In photograph, Bro. Amnuay Pinratana, the Provincial Superior, officiates at the inauguration.”

นักศึกษา รุ่นแรกของหลักสูตร ASB ปี 1969 จาก The ACC Luminary 1969-70

หนังสือพิมพ์ Bangkok World ได้รายงานเพิ่มว่า นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรใหม่นี้จะได้รับวุฒิปัตร (Diploma) เทียบเท่ากับปริญญาตรี Bachelor of Science in Commerce (B.S.C.) ของ The University of Santa Clara, California ผู้เรียนสำเร็จหรือบัณฑิตดังกล่าว สามารถศึกษาต่อปริญญา M.B.A. ในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาได้อีกด้วย

ไม่นานต่อมา ขวัญดีที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ Bangkok World เมื่อวันที่อังคารที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2512 (ค.ศ. 1969) ได้กลายเป็นเรื่องของความสับสนและขมขื่น สำหรับนักศึกษาและผู้บริหาร โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย หรือ ACC กล่าวคือ

1) กระทรวงศึกษาธิการไม่เคยอนุญาตให้โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย์เปิดหลักสูตรปริญญาตรีบริหารธุรกิจดังที่เข้าใจกัน และกล่าวอ้างในหนังสือพิมพ์ Bangkok World

ข้อเท็จจริงคือ โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย์มีสถานภาพเทียบเท่า โรงเรียนสอนขับรถยนต์ หรือโรงเรียนอาชีพอื่น ๆ เท่านั้น (ดูรายละเอียดในภาคผนวก 1) จะเห็นว่าโรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย์จดทะเบียนเป็นโรงเรียนประเภท “อาชีพ อาชีวะศึกษา” ดังนั้นนักเรียนที่เรียนจบออกไปจึงไม่สามารถมีวุฒิเทียบเท่ามัธยมปลายได้ไม่มีสิทธิ์เรียน รด. ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วนักเรียนที่เรียนจบหลักสูตรใหม่ (ASB) จะมีวุฒิเทียบเท่าปริญญาตรีได้อย่างไร? และที่สำคัญคือในสมัยนั้นยังไม่มีการประกาศใช้ “พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน” แล้วกระทรวงศึกษาธิการจะอนุญาตให้เปิดหลักสูตรปริญญาตรีได้อย่างไร? ดังนั้น คำกล่าวอ้างดังที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ Bangkok World เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2512 จึงเป็นการ “หลอกลวงประชาชน”

ในการจดทะเบียนโรงเรียนและกำหนดประเภทของโรงเรียนเช่นนี้ คณะกรรมาธิการ ACC ไม่เข้าใจ ไม่ทราบความหมายที่แท้จริง ทำให้นักเรียนต้องเสียสิทธิประโยชน์มากมาย

2) The University of Santa Clara, California ไม่เคยให้การรับรองหรือให้การเทียบเท่าวุฒิปัตร์แก่ผู้ที่เรียนจบหลักสูตรที่กล่าวอ้าง (เอกสารประกอบ 1)

จดหมายจาก Fr. Coz ทำให้ทราบว่า กราดาเบอร์นาร์ด กับ Fr. Coz มีการคุยกันเป็นส่วนตัวเท่านั้น มหาวิทยาลัย Santa Clara ไม่เคยรับทราบเรื่องนี้มาก่อน และสิ่งที่ปรากฏแก่สายตาประชาชนทั่วไปคือ ไม่มีนักศึกษาคนใดได้รับปริญญาตรีในบริบทดังกล่าว

นี่คือความเป็นมาของ ASB ซึ่งถูกดำเนินโดย Fr. Coz ด้วยเหตุดังกล่าว หลักสูตร ASB จึงไม่มีการรับรองปริญญาใด ๆ ทั้งสิ้น เป็นอันว่าโครงการนี้จึงต้องปิดตัวเองลงโดยปริยาย

เอกสารประกอบ 1: จดหมายจาก Fr. Coz ลงวันที่ 15 November 1971 เขียนถึง
ภราดาเบอร์นาร์ด แจงว่ามหาวิทยาลัย Santa Clara ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

หน้า 1

TEL: 246-3200 THE UNIVERSITY OF SANTA CLARA - CALIFORNIA - 95053

November 15, 1971

Dear Br. Bernard,

Jeff and Jerry should be in Hong Kong as I write this letter. I have written them there and wired them also suggesting that they reconsider their plan to return to Santa Clara for the winter quarter. I appreciate all that you did for them and I hope they were helpful to you.

Today I received the second call from the Admissions Office regarding the application of Assumption students to schools in the United States. I am afraid that the present form you are using is backfiring. A Mr. Geiger of Neosho County Community Junior College in Chanute, Kansas wrote our Admissions Office asking verification of an application from Assumption. The following items were cause of suspicion:

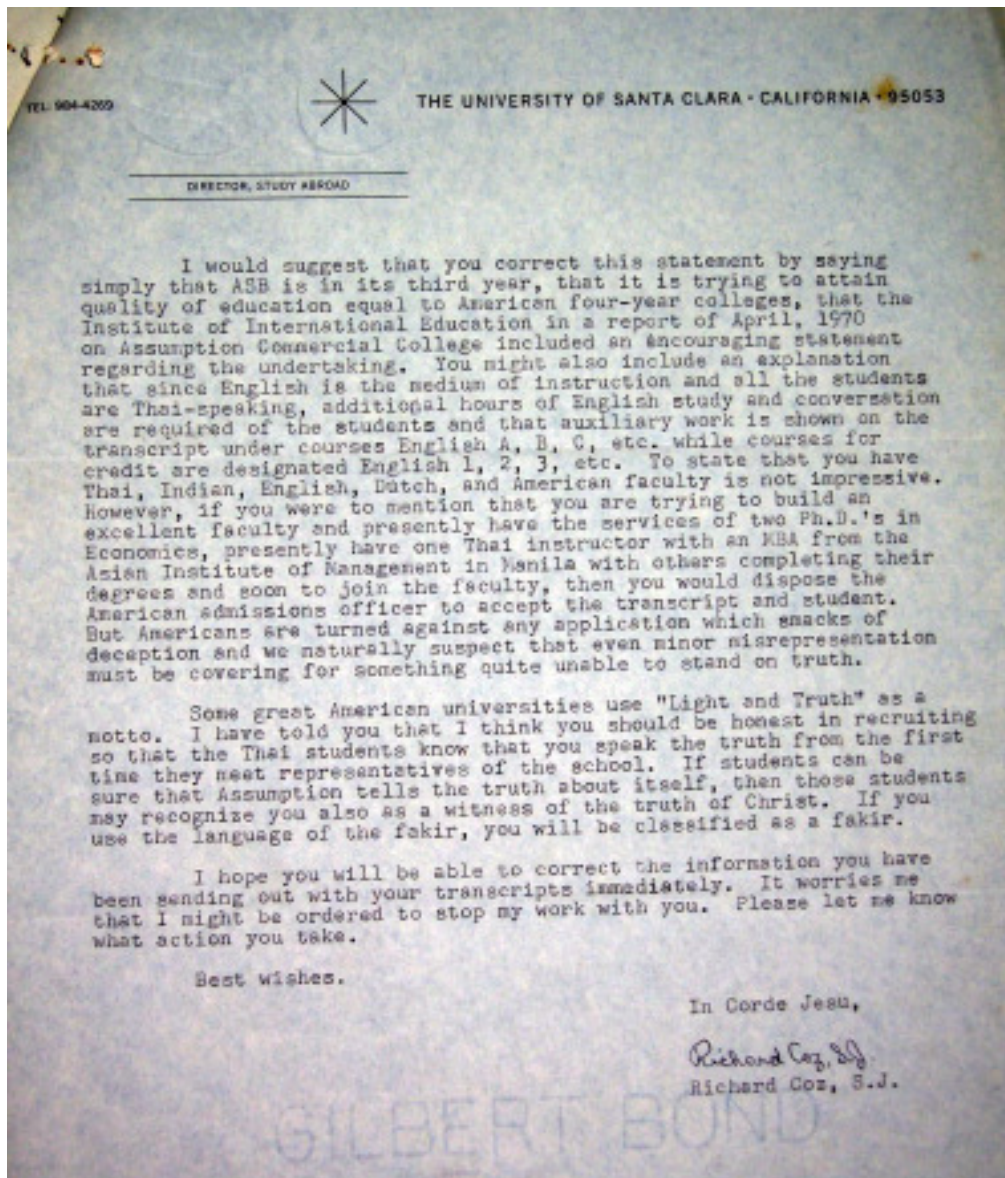
1. It was asserted that a faculty member on leave of absence from Santa Clara is teaching at Assumption. I tried to explain that the reference was probably to Mr. Benard, an alumnus. The Admissions Officer viewed this as a deliberate misrepresentation and the Advisor from the School of Business said he regarded it as an open lie.
2. The idea of having Jeff and Jerry take courses was to get some recognition here at Santa Clara for those courses, but not to use their presence as an argument for accreditation of Assumption before there was any evaluation of their work. The premature use of their presence will make it difficult now for me to get their work written onto their transcripts.
3. The Admissions Officer and Mr. Geiger said that there were an impossible number of hours (credit hours) during each term. This made the entire transcript appear inaccurate.
4. A "community college" or "junior college" has only the first two years of a four year college. When the transcript says that the student has completed two years at Assumption School of Business which is to be regarded as a four year institution, the question arises why such a student would be seeking admission to an institution which can not give junior or senior year credit.

Let me assure you that I am not angry about this because I understand the situation and what you are trying to do, but I can also assure you that any of the administrators here at Santa Clara, like the Admissions Officer, will be angry and if any of the administrators of higher rank, the dean or vice-president hear of it, they will vent their anger on me for allowing this to happen. I do not know how many applications like this are going to be referred back to Santa Clara, but I shall be on edge for the next few weeks.

It is important to realize that a simple honest statement of what Assumption is and what you are trying to build there is effective, but that a contrived statement will destroy your credibility.

๙
หน้า 2

ขอความในจดหมาย

November 15, 1971

Dear Br. Bernard,

Jeff and Jerry should be in Hong Kong as I write this letter. I have written them there and wired them also suggesting that they reconsider their plan to return to Santa Clara for the winter quarter. I appreciate all that you did for them and I hope they were helpful to you.

Today I received the second call from the Admissions Office regarding the application of Assumption students to schools in the United States. I am afraid that the present form you are using is backfiring. A Mr. Geiger of Neosho County Community Junior College in Chanute, Kansas wrote our Admissions Office asking verification of an application from Assumption. The following items were cause of suspicion:

1. It was asserted that a faculty member on leave of absence from Santa Clara is teaching at Assumption. I tried to explain that the reference was probably to Mr. Renard, an alumnus. The Admissions Officer viewed this as a deliberate misrepresentation and the Advisor from the School of Business said he regarded it as an open lie.
2. The idea of having Jeff and Jerry take courses was to get some recognition here at Santa Clara are for those courses, but not to use their presence as an argument for accreditation of Assumption before there was any evaluation of their work. The premature use of their presence will make it difficult now for me to get their work written onto their transcripts.
3. The Admissions Officer and Mr. Geiger said that there were an impossible number hours (credit hours) during each term. This made the entire transcript appear inaccurate.
4. A "community college" or "junior college" has only the first two years of a four year college. When the transcript says that the student has completed two years at Assumption School of Business which is to be regarded as a four year institution, the question arises why such a student would be seeking admission to an institution which can not give junior or senior year credit.

Let me assure you that I am not angry about this because I understand the situation and what you are trying to do, but I can also assure you that any of the administrators here at Santa Clara, like the Admissions Officer, will be angry and

if any of the administrators of higher rank, the dean or vice-president hear of it, they will vent their anger on me for allowing this to happen. I do not know how many applications like this are going to be referred back to Santa Clara, but I shall be on edge for the next few weeks. It is important to realize that a simple honest statement of what Assumption is and what you are trying to build there is effective, but that a contrived statement will destroy your credibility.

I would suggest that you correct this statement by saying simply that ASB is in its third year, that it is trying to attain quality of education equal to American four-year colleges, that the Institute of International Education in a report of April, 1970 on Assumption Commercial College included an encouraging statement regarding the undertaking. You might also include an explanation that since English is the medium of instruction and all the students are Thai-speaking, additional hours of English study and conversation are required of the students and that auxiliary work is shown on the transcript under courses English A, B, C, etc. while courses for credit are designated English 1, 2, 3, etc. To state that you have Thai, Indian, English, Dutch, and American faculty is not impressive. However, if you were to mention that you are trying to build an excellent faculty and presently have the services of two Ph.D.'s in Economics, presently have one Thai instructor with an MBA from the Asian Institute of Management in Manila with others completing their degrees and soon to join the faculty, then you would dispose the American admissions officer to accept the transcript and student. But Americans are turned against any application which smacks of deception and we naturally suspect that even minor misrepresentation must be covering for something quite unable to stand on truth.

Some great American universities use "Light and Truth" as a motto. I have told you that I think you should be honest in recruiting so that the Thai students know that you speak the truth from the first time they meet representatives of the school. If students can be sure that Assumption tells the truth about itself, then those students may recognize you also as a witness of the truth of Christ. If you use the language of the fakir, you will be classified as a fakir.

I hope you will be able to correct the information you have been sending out with your transcripts immediately. It worries me that I might be ordered to stop my work with you. Please let me know what action you take.

Best wishes.

In Corde Jesu,
Richard Coz, S.J.

บทที่ 2

ยุคเริ่มต้น

ต่อมารัฐบาลอนุญาตให้เปิดมหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราชเป็นมหาวิทยาลัยตลาดวิชาที่สอนในระบบเปิด คือรับนักศึกษาไม่จำกัดจำนวน
ในปี พ.ศ. 2512 (ค.ศ. 1969) รัฐสภาได้ผ่านกฎหมายว่าด้วย “พระราชบัญญัติวิทยาลัย
เอกชน พ.ศ. 2512” และมีการประกาศใช้ (เป็นกฎหมายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ของเอกชนฉบับแรก) ทำให้เอกชนสามารถจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีได้

ในปี พ.ศ. 2513 (ค.ศ. 1970) มีวิทยาลัยเอกชน 6 แห่ง ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง ได้แก่
วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยไทยสุริยะ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยพัฒนา และ
วิทยาลัยการพาณิชย์หรือวิทยาลัยการค้า

เมื่อคณะกรรมการของ ACC เห็นว่ามีการขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนได้ และรู้อยู่แก่ใจว่า
ที่เปิดหลักสูตร ASB นั้นไม่ถูกต้อง จึงหาทางออกเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ด้วยการขอ
จัดตั้งวิทยาลัยเอกชนบาง

ต่อมากรรดาอำนาจ ปิ่นรัตน์ ในฐานะประธานมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่ง
ประเทศไทย ได้ยื่นต่อกระทรวงศึกษาธิการ ขอเปิดวิทยาลัยเอกชน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ
ให้เรียกชื่อว่า “วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ” หรือ ABAC

16 มิถุนายน พ.ศ. 2515 (ค.ศ. 1972) กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้คณะกรรมการ
เปิดวิทยาลัยเอกชนได้ โดยใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ” (ดูรายละเอียดใน
ภาคผนวก 2) ภายใต้เงื่อนไขว่าวิทยาลัยต้องไม่เปิดที่ ACC จะต้องย้ายไปเปิดที่ใหม่ ในการนี้
ข้าพเจ้าได้มอบที่ดินที่หัวหมากให้ 10 ไร่ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก 3)

ในขณะนั้น วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ หรือ ABAC ที่หัวหมากยังไม่มีสิ่งปลูก
สร้างใด ๆ นักศึกษาจึงต้องเรียนโดยอาศัยสถานที่ของโรงเรียน ACC ไปก่อนประมาณ 1 ปี
ระหว่างนั้นการก่อสร้างอาคารเรียนที่หัวหมากดำเนินไปอย่างเร่งรีบ โดยภราดาเบอร์นาร์ด
ได้นำเงินจำนวนหนึ่งจากโรงเรียน ACC มาใช้ในการก่อสร้างอาคารหลังแรก ซึ่งต่อมา
ข้าพเจ้าได้ตั้งชื่ออาคารนี้ว่าอาคาร “ฟิลิป แอนด เบอร์นาร์ด”

ในปี พ.ศ. 2516 (ค.ศ. 1973) เมื่ออาคารเรียนหลังแรกสร้างเสร็จ จึงย้ายนักศึกษา
มาเรียนที่หัวหมาก ในปีนี้เกิดเหตุการณ์บ้านเมืองไม่สงบ มีการเดินขบวนกันทุกวัน
ในส่วนของ ABAC เองก็มีความไม่สงบเช่นกัน เมื่อหลักสูตร ASB ได้เปิดทำการมากระทั่ง

ภาพอาคารเรียนหลังแรกของ ABAC ที่หัวหมาก (จาก Vintage 1974-75)

มีนักเรียนเป็นรุ่นที่ 3 แล้ว นักเรียนเหล่านี้ก็ร้อนใจ อยากหาหลักฐานหรือพิสูจน์ให้ได้ว่า เมื่อพวกเขาเรียนจบหลักสูตร ASB แล้วจะได้รับปริญญาตรีจริงตามที่คณะกรรดาคล่าวอ้างหรือไม่ และเมื่อรู้ว่าทางกระทรวงฯ อนุญาตให้เปิด ABAC ได้ นักเรียนเหล่านี้จึงอยากย้ายมาเรียนที่ ABAC บาง แต่เนื่องจากกระทรวงฯ ไม่อนุญาตให้มีการโอนย้ายมาเรียนที่ ABAC ได้นอกจากจะจากว่าจะสมัครเข้ามาเรียนปี 1 ใหม่ นักเรียนเหล่านี้จึงไม่พอใจ สิ่งนี้ก่อให้เกิดความวุ่นวายภายใน ACC และ ABAC เป็นอย่างมาก เมื่อปัญหารุมเร้ามากขึ้น ในเดือน เมษายน พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) กรรดาสมพงศ์ธีรานนท์ ซึ่งเป็นอธิการ ABAC ในขณะนั้น จึงลาออก

ปี พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) เดือนเมษายน ขาพเจ้าได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าคณะแขวงเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย (ดูรายละเอียดในภาคผนวก 4) ในสถานการณ์ดังกล่าว เมื่ออธิการลาออก ทำให้ ABAC ไม่มีผู้บริหาร ขาพเจ้าซึ่งเป็นเจ้าคณะแขวงฯ จึงต้องเข้ามาแก้ไขปัญหานี้ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) (ดูรายละเอียดในภาคผนวก 5) ขาพเจ้าเข้ามารักษาราชการอธิการและมาแก้ปัญหาอยู่ 6 เดือน (ระหว่างเดือนเมษายน-กันยายน 2517) ในระหว่างนี้นักศึกษายังคงก่อความวุ่นวายตลอดเวลา

มีเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่น่าบันทึกไว้เป็นอย่างยิ่งคือ ในเดือนกันยายน 2517 เป็นช่วงสอบของนักศึกษา นักศึกษาประท้วงไม่ยอมเข้าห้องสอบ ขาพเจ้าในฐานะนายกสภาวิทยาลัย จึงเรียกประชุมสภาฯ ซึ่งในการประชุมมี พลตำรวจตรีรัช ขวากูร กรรดาบัญญัติโรจนารุณ และ กรรดาวิศิษฐ์ ศรีวิชัยรัตน์ ร่วมประชุมด้วย และมติสภาฯ ในการประชุม

คราวนั้นให้จัดการกับนักศึกษาที่ประท้วงอย่างเด็ดขาด ข้าพเจ้าจึงแจ้งมติสภาให้นักศึกษาทราบ ว่า หากในวันรุ่งขึ้นถ้านักศึกษาไม่เข้าห้องสอบ วิทยาลัยจะปิดตัวเอง ไม่มีการเรียนการสอนอีกต่อไป พอวันรุ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงพบว่านักศึกษาเข้าห้องสอบโดยพร้อมเพรียงกัน ไม่มีการประท้วงใดๆ อีก

ต่อมาข้าพเจ้าได้เชิญผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่านจากนิด้า (NIDA) มาช่วยบริหารวิทยาลัย ได้แก่ ดร. มารวย ผดุงสิทธิ์ ดร. สุทิน นพเกตุ ดร. ไพรัช กฤษณมิมข และนายสุกชัย ศิริสุวรรณากูร พร้อมกับแต่งตั้งอาจารย์วันเพ็ญ นพเกตุ เป็นอธิการในเดือนกันยายน พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) (ภาพประกอบ 1) ในช่วงที่อาจารย์วันเพ็ญ เป็นอธิการ ยังคงเกิดความวุ่นวาย ไม่จบสิ้น อาจารย์วันเพ็ญ ต้องทำงานหนักอย่างมาก ท่านเป็นอธิการอยู่ได้ 2 ปี จึงลาออกพร้อมกับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน อย่างไรก็ตาม ทั้ง 5 ท่าน ได้ทำคุณประโยชน์ให้กับวิทยาลัยเป็นอย่างมาก ในระยะเริ่มต้น

ในช่วงเวลาที่อาจารย์วันเพ็ญเป็นอธิการนี้ มีเหตุการณ์ที่สำคัญคือ มีการประชุมสภาวิทยาลัยเป็นครั้งแรก เพื่อศึกษาหาข้อมูลความขัดแย้งและแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยข้าพเจ้าในฐานะนายกสภาฯ ได้เรียกประชุมซึ่งในการประชุมนั้นมีอาจารย์วันเพ็ญ ทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ

ต่อมาข้าพเจ้าได้เชิญ ศาสตราจารย์ ดร.ชูป กาญจนประกร ซึ่งกำลังจะเกษียณจากนิด้ามาเป็นอธิการ ในวันที่ 1 ตุลาคม 2519 ท่านได้สร้างความเจริญให้แก่วิทยาลัยเป็นอย่างมาก ท่านได้สร้างระบบการทำงานให้เป็นมาตรฐาน กำหนดระเบียบวิทยาลัยฯ ว่าด้วยกิจการต่าง ๆ อาทิ ระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้สอนและเจ้าหน้าที่ เป็นต้น ทำให้การทำงานมีระบบระเบียบมากขึ้น นับเป็นคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก (ตามคำบันทึกของ ดร. ชวลิต หมั่นนุช)

ภาพประกอบ 1: อธิการและผู้บริหาร 4 ท่าน

อาจารย์วันเพ็ญ นพเกตุ
อธิการ

ดร. ไพรัช กฤษณมณี

ดร. สุทิน นพเกตุ

ดร. มารวย ผดุงสิทธิ์

นายศุภชัย ศิริสุวรรณากูร

ยุคของภราดา มารติน: ยุคเริ่มต้นการพัฒนาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ

ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าการบริหารสถาบันการศึกษานี้ ผู้บริหารจำเป็นต้องรู้จัก นักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงต้องสอนเรียนเองด้วย ซึ่งข้าพเจ้าได้เริ่มมา สอนตั้งแต่ครั้งแรกที่เข้ามารักษาการฯ แล้ว เพื่อจะได้เข้าใจนักศึกษา อาจารย์ เข้าใจในสิ่งที่ เป็นไปในวิทยาลัย เพื่อจะได้ดูว่าการเรียนการสอนที่ทำกันอยู่นั้นถูกต้องหรือไม่? คุณภาพ เป็นอย่างไร? ควรจะบริหารหรือควบคุมดูแลอย่างไร? (ภาพประกอบ 2)

ภาพประกอบ 2: ภราดา มารตินในพิธีไหว้ครูครั้งแรกและสอนเรียน

พิธีไหว้ครูครั้งแรก (จาก Vintage 1974-75)

สอนเรียน

(จาก Vintage 1974-75)

เนื่องจากขณะนั้น ข้าพเจ้ามีตำแหน่งเป็นเลขาธิการสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2514 (ค.ศ. 1971) ข้าพเจ้าจึงได้มีโอกาเข้าไปเป็นผู้สังเกตการณ์การประชุมสมัชชาใหญ่ขององค์การ UNESCO ที่กรุงปารีส ซึ่งเป็นที่ประชุมของรัฐมนตรีศึกษาธิการทั่วโลก (ภาพประกอบ 3)

ภาพประกอบ 3: กราตามารดัดไปเป็นผู้สังเกตการณ์การประชุมสมัชชาใหญ่ขององค์การ UNESCO ที่กรุงปารีส

การประชุมสมัชชาใหญ่ในปีนั้นเป็นปีสำคัญอย่างมากที่องค์การ UNESCO ได้ประกาศแถลงการณ์เปิดศักราชใหม่ของการปฏิรูปการศึกษาของโลก ในชื่อ “LEARNING TO BE: The World of Education Today and Tomorrow” โดยมีอดีตนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของประเทศฝรั่งเศสชื่อ นายเอดการ์ ฟอร์ (Edgar Faure) เป็นประธานคณะกรรมการระหว่างชาติเพื่อพัฒนาการศึกษา (International Commission on the Development of Education) เพื่อพิจารณาแก้ปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาทั้งโลกในที่ประชุมมีการอภิปรายกันในเรื่องปัญหาสำคัญของการศึกษาทั่วโลกในทุกแง่มุม เรื่องปรัชญาการศึกษายุคใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้มนุษย์ได้รับการศึกษาอย่างเต็มที่ในทุกๆ ด้าน และวิธีการอันสำคัญที่จะบรรลุความมุ่งหมายนี้ก็คือ การศึกษาตลอดชีวิต หมายความว่ามนุษย์เราไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด ประกอบกิจการใด จะต้องพยายามฝึกฝนตนเองไปชั่วชีวิต อีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคือ ที่ประชุมมีมติว่าต่อไปถ้ามหาวิทยาลัยจะเปิดหลักสูตรอะไร ผู้ออกแบบหลักสูตรจะต้องถามผู้เรียนก่อนว่าต้องการเรียนอะไร ซึ่งข้าพเจ้าเองในสมัยนั้นยังไม่มีประสบการณ์มากนัก จึงรู้สึกไม่พอใจ แต่ก็ไม่ได้แสดงออกอะไร ในใจก็คิดว่าถามเด็กทำไม? ครูบาอาจารย์ดีกว่ามิใช่หรือ? ซึ่งเป็นความเข้าใจผิด!

ABAC ในขณะนั้นเป็นช่วงที่นักศึกษายังคงก่อความวุ่นวายอยู่เสมอ วันหนึ่ง นักศึกษาคนหนึ่งมาหาข้าพเจ้าแล้วพูดเสียงดังว่า ที่นี้สอนอะไรก็ไม่รู้ สอนตามตำราหมดเลย ไม่มีภาคปฏิบัติ นักศึกษบอกว่าเรียนบริหารธุรกิจก็ต้องลงมือทำจริง ๆ แล้วแนะนำด้วยว่า ควรทำอย่างนั้นซี อย่างนี้ซี ข้าพเจ้าจึงบอกนักศึกษว่า ให้ไปเขียนโครงการมา ในไม่ช้า นักศึกษาได้นำโครงการมาเสนอ นั่นคือ โครงการจัดตั้งบริษัทจำลอง “Dummy Company” นั่นเอง ข้าพเจ้าจึงบอกนักศึกษาให้ลงมือทำได้เลย ปรากฏว่าสิ่งที่นักศึกษานำมาเสนอนี้ เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในโครงการบริษัทจำลองนี้ ประสบความสำเร็จและสร้างประสบการณ์ให้นักศึกษาเป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพต่อเนื่อง และทุกวันนี้มหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศไทยได้บรรจุโครงการบริษัทจำลองนี้ ให้อยู่ในภาคปฏิบัติของหลักสูตรด้วย สิ่งนี้จึงพิสูจน์ได้ว่าที่พวกนักศึกษาทำไปนั้น เขาทำได้ออกต้อง การที่นักศึกษาเข้ามาแนะนำนั้น เป็นการแนะนำอย่างสร้างสรรค์และก็เพื่อความเจริญของวิทยาลัยนั่นเอง ดังนั้นสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญขององค์การ UNESCO พูดนั้นถูกต้องแล้ว ต้องถามผู้เรียนก่อน ครูบาอาจารย์อย่าคิดว่าตนเอง ธรรมดา

ไม่นานต่อมา กระทรวงศึกษาธิการ ได้เชิญข้าพเจ้าเข้าร่วมการสัมมนาที่พัทยา เพื่อ แบ่งปันประสบการณ์ในเรื่องการมีงานทำของนักศึกษา เนื่องจากเห็นว่า ABAC สามารถผลิตนักศึกษาได้งานทำแทบทุกคน ซึ่งในสมัยนั้นบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยแทบทุกแห่งตกงานมากมาย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐเองบัณฑิตมีงานทำเพียง 49% เท่านั้น

สิ่งที่ข้าพเจ้าได้แบ่งปันในการสัมมนาคือ ข้าพเจ้ากล่าวถึงว่า ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่และนำ IT หรือคอมพิวเตอร์เข้ามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งในยุคนี้เรื่อง IT หรือคอมพิวเตอร์จะเป็นเรื่องใหม่มาก นอกจากนั้นจะสังเกตนักศึกษาเองก็ร้องทุกข์ว่าควรมีการปรับปรุงหลักสูตรได้แล้ว ขณะที่พูดนั้นดูเหมือนว่าผู้เข้าร่วมสัมมนาจะไม่ค่อยเข้าใจสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดมากนัก เพราะคิดแต่ว่าจะให้นักศึกษามีงานทำได้อย่างไร?

ในเวลาต่อมา ทบวงมหาวิทยาลัยได้ทำการสำรวจความสำเร็จของบัณฑิตจากสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ผลการสำรวจพบว่าบัณฑิตของ ABAC เป็นที่นิยมอันดับหนึ่งมีคุณภาพสูง เป็นข้อควรปรารถนาของผู้ประกอบการอย่างมาก ผลการสำรวจยังได้พบคุณลักษณะ (Characteristics) ของบัณฑิตบางประการ ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้เป็นจุดเน้นในการวางแผนพัฒนาวิทยาลัย คุณลักษณะดังกล่าว เช่น บัณฑิตทุกคนต้องมีความเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษและใช้งานไคจริง รู้จักใช้ IT หรือคอมพิวเตอร์ในการทำงาน และมีความเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดเป็นเอกเทศ สามารถให้ข้อคิดที่แตกต่างจากกลุ่ม ไม่ถูกรอบงำแก้ปัญหาเป็น (Troubleshooting) มีทักษะการคิดเชิงบวก (Positive Thinking) เป็นต้น

หลังจากกลับมาจากกระทรวงฯ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเราน่าจะมีมาตรฐานการศึกษาของเราเอง เพื่อให้การศึกษาของเรานั้นคงและมีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น จึงได้มีการประชุมคณาจารย์เพื่อจัดทำเป็นมาตรฐานการศึกษาขึ้นมา จากการประชุมดังกล่าว ดร.พรชัย ศรีประไพ ได้ทำรายงานสรุปการประชุมในหัวข้อ “ABAC Academic Standards and the Academic Committee” และ อาจารย์ John F. Simmons สรุปการประชุมในหัวข้อ “Roles of the Dean”

ต่อมาข้าพเจ้าเห็นว่า มีความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยจะต้องมีปรัชญาการศึกษา วัตถุประสงค์ของการศึกษาและนโยบาย จึงได้เรียกประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัยเพื่อศึกษาในเรื่องนี้

ปรัชญาการศึกษา วัตถุประสงค์ของการศึกษาและนโยบายหรือกลยุทธ์และวิธีการ

PHILOSOPHY OF EDUCATION

In loyalty to its Christian mission, Assumption University stands for

- the inculcation of respect for the three institutions of the Nation, Religion, Country, the King and a democratic way of life.
- the belief that a man justifies himself and his existence by the nobility of his work: LABOR OMNIA VINCIT.
- the commitment to be a light that leads men towards the true source of all knowledge and life: LUX ET VERITAS.

ปรัชญา คือ ปณิธานหรือความเชื่อที่มหาวิทยาลัยมี เป็นหลักความคิด ดังนี้

มหาวิทยาลัยมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ โดยเฉพาะในราชวงศ์จักรีนี้ ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณกับคณะภราดามาตั้งแต่ในยุคแรกแล้ว และยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งใช้อบรมสั่งสอนนักศึกษาให้รู้จักประชาธิปไตยที่แท้จริง เมื่อเรียนจบแล้วจะเป็นบัณฑิตที่สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งด้วยสันติวิธี

คำว่า “LABOR OMNIA VINCIT” หมายถึงการให้ความสำคัญของการทำงาน ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีปฏิบัติของคณะภราดามาเป็นเวลาช้านานหลายร้อยปี จำเป็นต้องอธิบายที่มาที่ไปเป็นอย่างไร ในสมัยก่อนนี้เมื่อเราพูดถึงฤาษีของโลกตะวันตก (The Monk of the West) เราหมายถึงนักบวชในคณะเบเนดิกติน ผู้มีอุดมคติที่ว่า การทำงานคือการภาวนา การทำงานเป็นการบูชาอันสูงส่งที่มนุษย์พึงจะกระทำเพื่อถวายแด่พระเจ้าสรรเสริญพระเจ้า การทำงานยังมีความหมายอีกว่า มนุษย์ได้รับเกียรติให้มีส่วนร่วมกับการสร้างสรรค์ในการสร้างโลก ยิ่งกว่านั้นการทำงานยังมีคุณค่าของการไถ่บาป (Redemptive Value)

เพราะการทำงานจะทำให้มนุษย์หลุดพ้นจากความเกียจคร้าน กิเลส และความชั่วร้าย ทั้งปวง การทำงานนี้ยังเป็นการเสริมสร้างความมีเกียรติและศักดิ์ศรีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ ในสมัยแรกนั้นคณะภราดาที่ตั้งโรงเรียนในประเทศฝรั่งเศส บางคนจะสอนหนังสือ บางคนทำงานด้านกลไกกรรม ทำสวนทำไร่ และนี่จึงเป็นอิทธิพลจากความคิดของอาบิไปสู่นักบวช ทุกคน คือทุกคนต้องทำงาน อันนี้สืบมาจากประเพณีปฏิบัติในศาสนาคาทอลิก เมื่อคณะภราดาเข้ามาเมืองไทย จึงนำเจตนารมณ์นี้มาเป็นแนวทางปฏิบัติ คือ การทำงาน ขณะทุกอย่าง “LABOR OMNIA VINCIT” (คำว่า “The belief that a man justifies himself and his existence by the nobility of his work” ท่านภราดาซีริล มีส่วนในการช่วยจัดแปลภาษาให้)

“The commitment to be a light...” หมายถึงพันธกิจของ ABAC ทุกคน จึงทำตนเป็นผู้นำและเป็นแบบฉบับที่ดีแก่ผู้อื่น เป็นแสงสว่างเพื่อนำทุกคนให้รู้จักพระเจ้าและความจริงของชีวิต (สำหรับข้อนี้ ศาสตราจารย์ ดร. ชุบ ขอให้เติมคำภาษาละตินว่า “LUX ET VERITAS”)

OBJECTIVES AND POLICIES

Assumption University exists for the main purpose of serving the nation by providing scientific and humanistic knowledge, particularly in business education and management science through research, interdisciplinary approaches and cybertechnology.

To this end, it aims at forming intellectually competent graduates who:

- are morally sound, committed to acting justly, and open for further growth.
- appreciate freedom of expression, and are imbued with right attitudes and ideologies through carefully integrated curriculum of ethics and science, languages and business management.
- achieve academic excellence through hard work, critical thinking, and effective decision-making.

ในการเขียนวัตถุประสงค์และนโยบายนี้ ข้าพเจ้าได้นำข้อความบางส่วนมาจากเหตุผลในการเสนอเปิดหลักสูตรครั้งแรกของ ABAC ในสมัยภราดาสมพงษ์ ธีรานนท์

กระบวนการให้การศึกษาและอบรม (Formation Process)

Education is the most effective means to liberate man from ignorance and poverty.

The fundamental aim of education is to develop and integrate man's physical, intellectual, emotional and moral faculties to their fullest potential without extinguishing the creative spark in him. This integration processed through the proper exercise of personal freedom will ultimately lead to the formation of a complete man, bearing in mind that man's existence is an unending process of completion and learning.

A man thus formed is capable of becoming responsible to himself and to the society in which he lives.

Br. Martin

กระบวนการให้การศึกษาและอบรม (Formation Process) เพื่อให้บรรลุถึงความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Complete Man) ตามหลักคริสตธรรม ข้าพเจ้าได้ปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญหลายท่านด้วยกันและศึกษาจากเอกสารขององค์การ UNESCO กว่าจะเขียนจุดมุ่งหมายการศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

จุดมุ่งหมายอันแท้จริงของการศึกษานี้คือการพัฒนาและการบูรณาการ (Develop and Integrate) 4 สมรรถนะของมนุษย์ได้แก่ ร่างกาย ปัญญา อารมณ์ และจิตใจ ซึ่ง 4 สมรรถนะนี้รวมกันจึงเป็นมนุษย์ขึ้นมาและต้องมีการพัฒนาและการบูรณาการจนกระทั่งถึงขีดสูงสุดของศักยภาพของผู้เรียน โดยไม่ทำให้เขาสูญเสียความเป็นตัวของเขาเอง

กระบวนการให้การศึกษาและอบรมนี้ ต้องอยู่ในบรรยากาศที่ผู้เรียนมีอิสระภาพและเสรีภาพในการเลือก เขาจึงจะบรรลุซึ่งความสมบูรณ์ของความเป็นมนุษย์

นักวิทยาศาสตร์ชาวฝรั่งเศส ดูว์นุย (Pierre Lecomte du Nouy) ผู้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาฟิสิกส์ เขียนหนังสือชื่อ “Human Destiny” ในปี 1947 เชื่อว่าในตัวมนุษย์ทุกคนนี้มี “สะเก็ดไฟของพระเจ้า” สถิตอยู่ (Divine Spark) ซึ่งเราอาจจะเรียกว่า “สะเก็ดไฟแห่งการสร้างสรรค์” ก็ได้ (Creative Spark) หรือในปัจจุบันองค์การ UNESCO เรียกว่า “บุมทรัพย์ในตน” (ดูรายละเอียดในภาคผนวก 6) ดังนั้นเราจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนา โดยเฉพาะอย่าทำให้สะเก็ดไฟนี้ดับลง แต่ต้องทำให้ลุกโชติช่วงอยู่ตลอดไปไม่ดับสูญ ผู้เรียนสามารถใช้อิสระภาพส่วนตัวดับสะเก็ดไฟนี้ได้ และนั่นหมายถึงชะตากรรมชีวิตของผู้คน

ในกระบวนการให้การศึกษาและอบรมนี้ครูบาอาจารย์ต้องทราบว่าในการอบรมเพื่อช่วยผู้เรียนให้พัฒนาได้ ผู้เรียนต้องมีทักษะขั้นพื้นฐาน (Basic Skill คือ การอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ การฟัง และการพูด) ทักษะการคิด (Thinking Skill คือ คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหา) และคิดแบบใช้สายตาของปัญญา มอง ทักษะทั้งสามนี้เป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนควรต้องรู้ และน่าจะได้ศึกษามาอย่างดีแล้วเมื่อจบมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูบาอาจารย์ต้องเน้นจุดนี้ให้ได้ ต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจให้ถ่องแท้

ดังนั้น ครูบาอาจารย์ต้องคอยส่งเสริมให้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับศิษย์ ศิษย์กับศิษย์ ศิษย์กับอาจารย์ อาจารย์กับอาจารย์ เพราะว่าตามความเห็นของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ที่เน้นเรื่อง “Learning by Doing” และ ชอง เปียเจต์ (Jean Piaget) นั้น ให้ความเห็นว่าการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนหรือ Two Developing Minds จะก่อให้เกิดปัญญาและวุฒิภาวะเชิงศีลธรรม (Moral Maturity) ขึ้นมาในตัวเขา

กระบวนการให้การศึกษาและอบรมนี้ ครูบาอาจารย์ต้องเข้าใจว่าเป็นกระบวนการที่ยาวนาน ไม่มีที่สิ้นสุด เป็นกระบวนการที่ไม่รู้จบสิ้นของการทดลองการเรียนรู้และการเติมเต็ม จนกระทั่งเขาได้บรรลุถึงความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ดังนั้น จุดมุ่งหมายของการศึกษาต้องสะท้อนให้เห็นเป้าหมายปลายทางของชีวิตว่าเกิดมาทำไม? มีชีวิตอยู่เพื่ออะไร? และท้ายที่สุดแล้วไปไหน? นี่คือการบวนการให้การศึกษาและอบรมที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญสนใจเป็นพิเศษให้แก่ผู้เรียนของเรา

ต่อมาในวันที่ 8 เมษายน 2545 ข้าพเจ้าได้ขอลาออกจากตำแหน่งอธิการบดีเพื่อที่จะใช้เวลาดูแลการก่อสร้างที่วิทยาเขตใหม่ และมอบหมายให้ ภราดาบัญชา แสงหิรัญ ดำรงตำแหน่งอธิการบดีต่อไป

OPEN FOR FURTHER GROWTH IN THE THIRD MILLENNIUM

นี่คือ “อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ”

Significant meaning

1. In praise of the Virgin...Sedes Sapientiae
2. F. Hilaire “วิชาเหมือนสินค้า อันมีค่าอยู่เมืองไกล...”
3. Star of the Sea and Voyage
4. D+S: God Alone

VISION 2000

ASSUMPTION UNIVERSITY OF THAILAND ENVISIONS ITSELF AS:

- an international community of scholars,
- enlivened by Christian inspiration,
- engaged in the pursuit of Truth and Knowledge,
- serving human society, especially through the creative use of interdisciplinary approaches and cybertechnology³.

³Cybertechnology (ความคิดที่จะนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารมีมาตั้งแต่สมัย ดร. ชูป กาญจนประกร เป็นอธิการ โดยมี ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน และ ดร. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช ร่วมกันเปิดหลักสูตร Business Computer เป็นแห่งแรกของประเทศ ซึ่งต่อมามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมากจนถึงปัจจุบันมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็น 1 ใน 12 แห่งที่ร่วมก่อตั้งสมาคมอินเทอร์เน็ตของโลก โดยมี ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นผู้ริเริ่ม)

VISION 2000 FOR ASSUMPTION UNIVERSITY GRADUATES

Assumption University of Thailand envisions its graduates as:

- Healthy⁴ and open-minded persons, characterized by personal integrity, an independent mind, and positive thinking,
- professionally competent, willing to exercise responsible leadership for economic progress in a just society,
- able to communicate effectively with people from other nations and to participate in globalization.

⁴mens sana in corpore sano (คำว่า “healthy and open-minded persons” ศ. นพ. บุญสม มาร์ติน อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ให้ใส่คำนี้ไว้)

บทธงททย

CATHEDRAL OF LEARNING

It has always been my dream to build a Cathedral of Learning and to create in and around it an atmosphere that is healthy and refreshing to the active mind, intellectually stimulating and spiritually fostering and enriching; in other words, an atmosphere conducive to learning and becoming... a complete man/woman, a new man/woman for a new millenium – someone imbued with a new humanism.

To this end, the idea of the “university in a park” has become a prominent concept of the campus wherein thousands of trees are grown, to bring nature back to young men and women so that they will be able to walk and to sit in the great silence of the landscape, with tranquility of mind, contemplating how, in peaceful splendour, the sun rises and sets while radiating warmth that gives life to all things.

In this environment, the inquisitive and enquiring minds will have their play and their fulfillment. All learners will steadily grow in knowledge and wisdom.

Br. Martin

หนังสือเล่มนี้เขียนจากคำบอกเล่าของ ภราดามารติน

บันทึกโดย ดร. จีระประภา ละอองคำ

17 มีนาคม 2556

The Cathedral of Learning, Suvarnabhumi campus, Assumption University

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

1.1 เอกสารทะเบียนโรงเรียนราษฎร์ แสดงรายการแรกจัดตั้ง
“โรงเรียนอัสสัมชัญพานิชย์” ประเภท “อาชีว อาชีวะศึกษา”

ทะเบียนโรงเรียนราชทูต

ราชการแรกจัดตั้ง

ทะเบียนโรงเรียนราชทูต

ราชการเปลี่ยนแปลง

ว. ๑๕

หน้า 1

เลขที่	รายการ	งบ ๑ งบคง ๑	งบ ๒ งบคง ๒
๑	เลขที่ <u>๓๑/๒๕๕๖</u>	๑๔ ก.พ. ๒๕๕๖	
๒	ชื่อโรงเรียน <u>วัดสันติสุขราชานุภาพ</u>	(1111)	
๓	ประเภท <u>โรงเรียน ๒๕๕๖</u>		
๔	สถานที่ตั้ง <u>วัด ๒๕๕๖, ๑๓๕๖</u>		
๕	เลขที่ <u>๑๒๑ (๑๐)</u>		
๖	ถนน <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๗	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๘	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๙	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๑๐	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๑๑	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๑๒	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๑๓	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๑๔	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๑๕	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๑๖	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๑๗	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๑๘	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๑๙	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๒๐	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๒๑	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๒๒	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๒๓	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๒๔	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๒๕	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๒๖	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๒๗	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๒๘	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๒๙	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๓๐	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๓๑	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๓๒	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๓๓	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๓๔	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๓๕	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๓๖	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๓๗	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๓๘	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๓๙	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๔๐	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๔๑	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๔๒	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๔๓	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๔๔	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๔๕	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๔๖	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๔๗	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๔๘	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๔๙	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๕๐	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๕๑	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๕๒	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๕๓	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๕๔	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๕๕	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๕๖	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๕๗	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๕๘	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๕๙	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๖๐	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๖๑	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๖๒	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๖๓	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๖๔	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๖๕	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๖๖	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๖๗	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๖๘	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๖๙	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๗๐	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๗๑	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๗๒	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๗๓	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๗๔	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๗๕	ตำบล <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๗๖	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๗๗	จังหวัด <u>วัด ๒๕๕๖</u>		
๗๘	อำเภอ <u>วัด ๒๕๕๖</u>		

1.2 เอกสารแสดงการขอยุบแผนกวิชาบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1-4
เนื่องจากโอนเป็นวิทยาลัยเอกชน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2515

หน้า 2

ขอเปลี่ยนแปลงเรียน - ชั้น : 1, พ.ศ. 2507.

ขอ/เพิ่มสอน แผนกวิชาบริหารธุรกิจ ชั้นปี ๑-๔. ชั้นเรียน ที่จบ ม.๓. ๕ ที่โอน/เพิ่ม/ที่ ที่โอน. ๖. ที่จบ ทดสอบ มีที่ ๓. ชั้น ๑ ตุลาคม ๒๕๑๑. อน.๓ ๙๕๓/๑๑, ๓๐๖.๑.๑๑ ถึง.๑๕ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๑. <u>แผนก วิชาบริหารธุรกิจ</u> มีสอน/สอน ๙.๐๐น. - ๑๕.๐๐น. ทอ.๑๑/๑๑ ๑๒.๐๐น. - ๑๓.๐๐น. ทอ.๑๑/๑๑ ๑๓.๐๐น. ๓๐ ทอ.	ขอ/เพิ่มวิชาบริหารธุรกิจ ชั้นปี ๑-๔ ที่สอน/ที่โอน/ที่โอน/ที่โอน/ที่โอน/ที่โอน ๒๐/๑๑/๑๑/๑๑ ๒๕๑๑ <u>มีสอน/ที่โอน/ที่โอน/ที่โอน/ที่โอน/ที่โอน</u> ชั้นปี ๑-๓ แผนกเรียน. ชั้น ๑๑.๑.๑๑. อน.๑ ๒๐ ก.พ. ๑๑.
---	--

36

หน้า 4

หน้า
(1) ๓

วันที่ ๒๒ ก.ค.

๑๒๓.๓ - ๑๒๓.๓

๑ ๑๒๓ - ๑๒๓.๓

๒ ๓๒๓ - ๑๒๓.๓

๒๓ ก.ค. ๑๒๓.๓ ๑๒๓.๓

๑ ๒๓/๑๒, ๒๓/๑๒

๒๓/๑๒ ๑๒๓/๑๒

๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒ ๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

๑๒๓/๑๒

ภาคผนวก 2
ใบอนุญาตให้จัดตั้ง “วิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ”

แบบ ๖.๔

ที่ ๑/๒๕๖๕

กระทรวงศึกษาธิการ
ใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยเอกชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒
และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมหาวิทยาลัยเอกชน อนุญาตให้

ขอจัดตั้งขึ้นที่ตำบลคลองเตย กรุงเทพมหานคร

จัดตั้งวิทยาลัยเอกชนชื่อ วิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ

วันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

มีรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ผู้รับใบอนุญาต
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ภาคผนวก 3
สัญญามอบที่ดินให้วิทยาลัยอัสสัมชัญ

100 ปี อัสสัมชัญ 1962-2012

๔๖๔ ถนนสามเสน
วชิระ กุสิิก
พระนคร

วันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๕

เรื่อง การสัญญามอบที่ดินให้วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
เรียน สภาการศึกษาแห่งชาติ

โดยหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้า นาย ประทีป ม. โกมลมาศ นาย
เทศน์ เกิดสว่าง และ นาย สรรีบ สุขชัย เจ้าของที่ดิน โฉนดที่ ๔๔๔๒
ตำบลหัวหมาก (หัวหมากโคก) อำเภอบางกะปิ นครหลวงกรุงเทพธนบุรี มี
เนื้อที่ ๑๐ ไร่ ๓ งาน ๔๔ ตารางวา ขอสัญญาว่า

เมื่อวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัย
เอกชนอย่างเป็นทางการแล้ว จะยกที่ดินนี้ทั้งชิ้นให้เป็นกรรมสิทธิ์ของวิทยาลัย
อัสสัมชัญบริหารธุรกิจทันที โดยไม่คิดมูลค่าแก่ประการใด

เพื่อเป็นหลักฐานยืนยัน ข้าพเจ้าจึงลงลายมือไว้เป็นสำคัญ
ข้าพเจ้ามี คณะข้าพเจ้า

จึงมี เจ้าของที่ดิน
(นาย ประทีป ม. โกมลมาศ)
ลงมือ เจ้าของที่ดิน
(นาย เกิดสว่าง)
ลงมือ เจ้าของที่ดิน
(นาย สรรีบ สุขชัย)
ลงมือ ประธานมูลนิธิ เซนต์
(นาย ประทีป ม. โกมลมาศ) คาเบรียล
ผู้รับมอบสิทธิในที่ดิน
ลงมือ พยาน
(นาย ปรีชาโมทย์ พลโคตร)
ลงมือ พยาน
(นาย สมพงษ์ ชีรานนท์)

ภาคผนวก 4

หลักฐานการแต่งตั้ง ทราดาประทีป ม. โกมลมาศเป็นเจ้าคณะแขวงเซนต์คาเบรียลฯ

FRATELLI DI SAN GABRIELE
Via Trionfale, 12.840
00135 ROMA
☎ 699 50 49
✉ SANGABRIELE - ROMA

Roma, January 6th 1974

Brother Martin Pratheep
St. Gabriel's College
Samsen Road
Bangkok - 5
Thailand.

My dear Brother Martin:

The General Council has gone through the ballot papers of your Province for the election of the Provincial. As many of the brothers of your Province have shown their desire to have you as the next Provincial, the General Council will be pleased to appoint you as the Provincial of Thailand for a term of three years, the beginning of which will be fixed by the General Council after the appointment of your Councillors.

Considering the responsibility that will be entrusted to you, if you accept it, and the important aspect of the spiritual animation of the Brothers in your Province, we recommend that you participate, along with Bro. Amnuay, in the Council of the Institute which be held in Montreal from mid April to mid May and also that you take advantage of the Second Noviciate course which will be held in Rome, from September to December 1974.

During the period of your absence, your Provincial Council according to our Constitutions, will have to appoint an acting Provincial.

Prayerful felicitations my Dear Brother Martin and assurance of prayers.

Humbly yours in Our Lady of the Trinity,

Bro. Romain Landry, s.g.
Superior General.

ภาคผนวก 5

หลักฐานที่แสดงว่า นายกสภาวีทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจคนใหม่ คือ

ภราดาประทีปม. โกมลมาศ

เจ้าคณะแขวงเซนต์คาเบรียลฯ

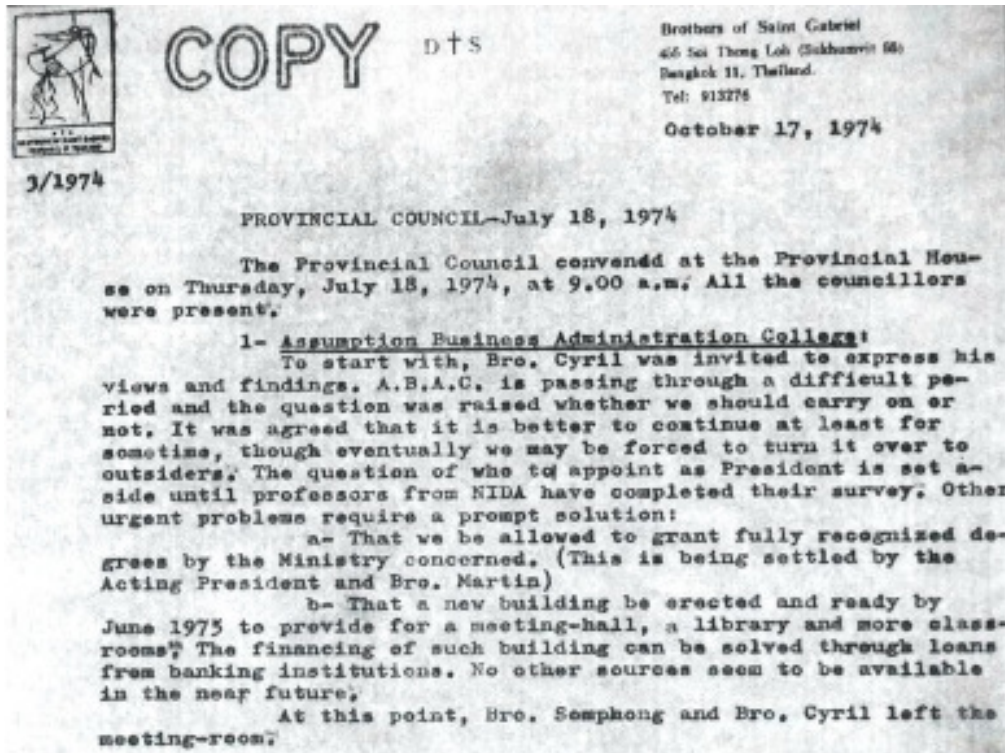
ประธานมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

เป็นอาจารย์ประจำ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ

เพื่อแก้ไขปัญหาความวุ่นวายในวิทยาลัย

หน้า 1

[October 17, 1974]

PROVINCIAL COUNCIL-July 18, 1974

The Provincial Council convened at the Provincial House on Thursday, July 18, 1974, at 9.00 a.m. All the councillors were present.

1- Assumption Business Administration College:

To start with, Bro. Cyril was invited to express his views and findings. A.B.A.C. is passing through a difficult period and the question was raised whether we should carry on or not. It was agreed that it is better to continue at least for sometime, though eventually we may be forced to turn it over to outsiders. The question of who to appoint as President is set aside until professors from NIDA have completed their survey. Other urgent problems require a prompt solution:

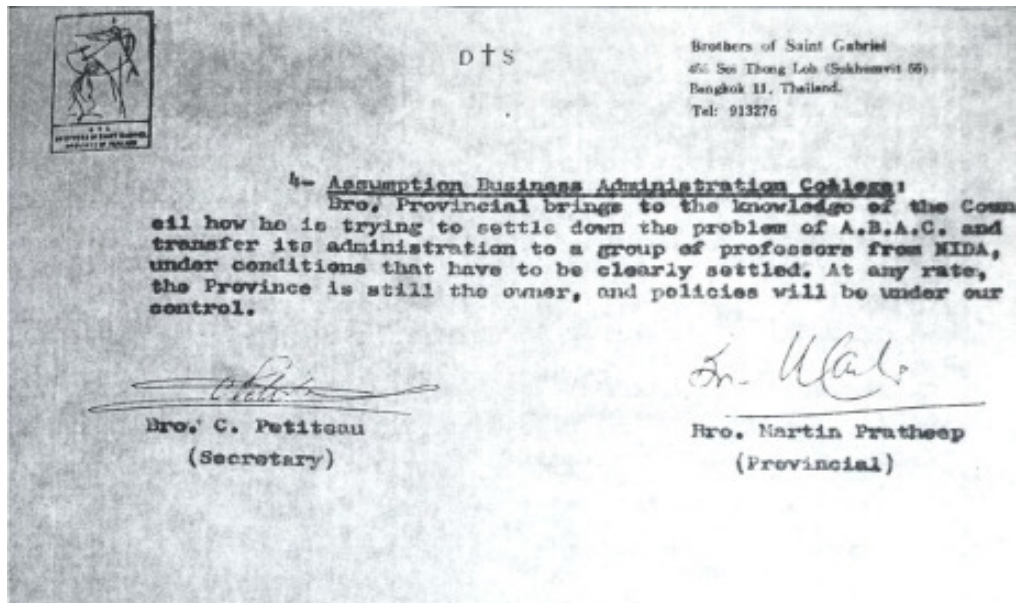
a- That we be allowed to grant fully recognized degrees by the Ministry concerned. (This is being settled by the Acting President and Bro. Martin)

b- That a new building be erected and ready by June 1975 to provide for a meeting-hall, a library and more classrooms. The financing of such building can be solved through loans from banking institutions. No other sources seem to be available in the near future.

At this point, Bro. Somphong and Bro. Cyril left the meeting-room.]

หน้า 2

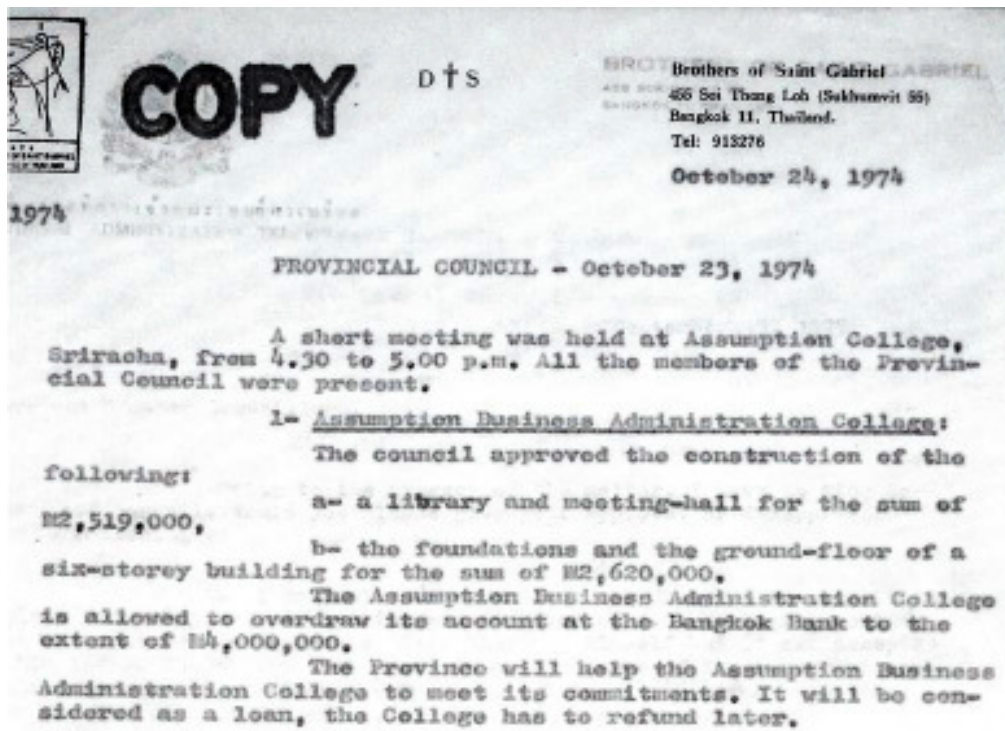

[4- Assumption Business Administration College:

Bro. Provincial brings to the knowledge of the Council how he is trying to settle down the problem of A.B.A.C. and transfer its administration to a group of professors from NIDA, under conditions that have to be clearly settled. At any rate, the Province is still the owner, and policies will be under our control.]

หน้า 3

[October 24, 1974]

PROVINCIAL COUNCIL - October 23, 1974

A short meeting was held at Assumption College, Sriracha, from 4.30 to 5.00 p.m. All the members of the Provincial Council were present.

1- Assumption Business Administration College:

The council approved the construction of the following:

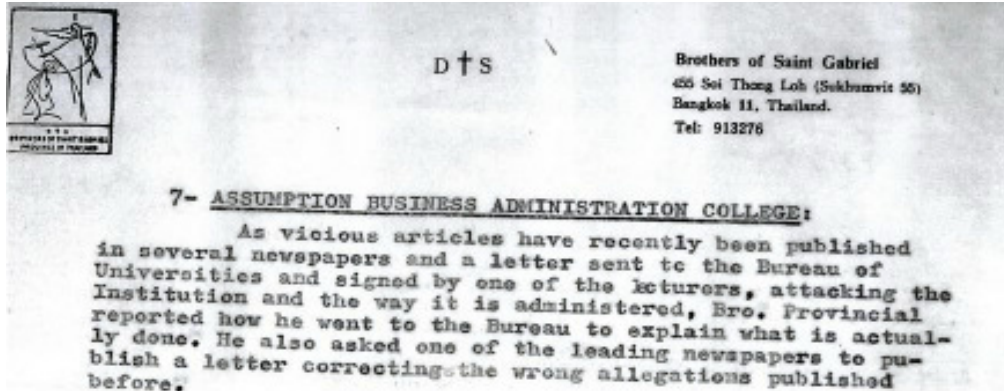
- a- a library and meeting-hall for the sum of Baht 2,519,000.
- b- the foundations and the ground-floor of a six- storey building for the sum of Baht 2,620,000.

The Assumption Business Administration College is allowed to overdraw its account at the Bangkok Bank to the extent of Baht 4,000,000.

The Province will help the Assumption Business Administration College to meet its commitments. It will be considered as a loan, the College has to refund later.]

หน้า 4

[7- ASSUMPTION BUSINESS ADMINISTRATION COLLEGE:

As vicious articles have recently been published in several newspapers and a letter sent to the Bureau of Universities and signed by one of the lecturers, attacking the Institution and the way it is administered, Bro. Provincial reported how he went to the Bureau to explain what is actually done. He also asked one of the leading newspapers to publish a letter correcting the wrong allegations published before.]

หน้า 5

7- A.B.A.C. :

Bro. Provincial brings to the knowledge of the Council the new developments at A.B.A.C. The four advisors from NIDA have resigned due to conflicts amongst themselves. The President is now full-fledged president and emphasis is being put on the administrative side of the Institution. Over 900 students are now enrolled, more than half as freshmen. Difficulties yet arise and come mainly from a lecturer who is manoeuvring to create a feeling of insecurity among other lecturers and dissatisfaction among the students. As often happens, he is the highest paid lecturer and owes a lot to the Brothers for his education. He was once a junior.

[7- A.B.A.C.:

Bro. Provincial brings to the knowledge of the Council the New developments at A.B.A.C. The four advisors from NIDA have re-signed due to conflicts amongst themselves. The President is now full-fledged president and emphasis is being put on the administrative side of the Institution. Over 900 students are now enrolled, more than half as freshmen. Difficulties yet arise and come mainly from a lecture who is maneuvering to create a feeling of insecurity among other lecturers and dissatisfaction among the students. As often happens, he is the highest paid lecturer and owes a lot to the Brothers for his education. He was once a junior.]

ภาคผนวก 6
บทความ “การเรียนรู้: ชุมทรัพย์ในตน” โดย ภราดามารติน ประทีป โกมลมาส

การเรียนรู้: ชุมทรัพย์ในตน
ในบริบทของพระวรสาร : “The Kingdom of God is within you” - Luke XVII 20

ภราดามารติน ประทีป โกมลมาส

การเรียนรู้ : ขุมทรัพย์ในตน*
ในบริบทของพระวรสาร : “แผ่นดินของพระเจ้าอยู่ในตัวท่าน”
- Luke XVII 20

ภราดา มาร์ติน ประทีป โกมลมาศ

คณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาคาทอลิก ได้เลือกหัวข้อของการสัมมนาประจำปี
นี้ว่า “การเรียนรู้และการพัฒนาขุมทรัพย์ในตน : วัฒนธรรมการเรียนรู้ในโรงเรียนคาทอลิก”

ศตวรรษที่ 21 หรือ ปี ค.ศ. 2000 เป็นวาระที่คนทั้งโลกถือว่าสำคัญยิ่ง เมื่อโลกจะก้าว
เข้าสู่ยุคใหม่ ซึ่งมนุษย์ทุกแห่งหนต่างรอคอยมานานด้วยความตื่นเต้นระคนด้วยความ
คาดหวังต่าง ๆ เราคงจำได้ดีว่าสภาการศึกษาคาทอลิกพร้อมด้วยสภาพระสังฆราชภาคพื้น
เอเชียก็เช่นกัน ได้ร่วมกันจัดงานฉลองการเริ่มศักราชใหม่ปี ค.ศ. 2000 อย่างมโหฬาร ณ
สนามกีฬาเอเชียนเกมส์ รังสิต

องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติหรือยูเนสโกได้
ตระหนักถึงความรู้สึกร่วมกันของคนในโลก จึงได้มอบหมายให้คณะกรรมการนิทานาชาติ
นำโดย Jacques Delors รัฐมนตรีศึกษาธิการของฝรั่งเศสพร้อมกับคณะ ทำการศึกษาปัญหาต่างๆ
และทำข้อเสนอแนะเสนอต่อสหประชาชาติ ซึ่งได้กลายเป็นถ้อยแถลงต่อประชากรโลก
สำหรับปี ค.ศ. 2000

ถ้อยแถลงฉบับดังกล่าวมีชื่อว่า “การเรียนรู้ : ขุมทรัพย์ในตน” ซึ่งสะท้อนการ
วิเคราะห์วิสัยทัศน์และมุมมองของนักคิดและผู้นำทางการศึกษาจากทั่วโลก จึงเป็นถ้อยแถลง
ที่มีความหมายและความสำคัญเป็นพิเศษต่อการศึกษาของโลกในอนาคตเป็นสิ่งที่นักการศึกษา
ทุกคน โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนคาทอลิกควรนำไปประยุกต์ ใช้เป็นปรัชญาการศึกษา
สำหรับโรงเรียนของตน ถึงแม้ว่าเราได้ศึกษาเอกสารฉบับนี้มาก่อนแล้วก็ตามแต่ก็เป็น
เอกสารที่น่าศึกษากันใหม่ในปีนี้ เช่น เรื่องการเรียนรู้ในบริบทของพระวรสาร เป็นต้น

*ข้อความอ้างอิงในบทความนี้คัดมาจากบทสรุปเรื่อง “การเรียนรู้ : ขุมทรัพย์ในตน” ขององค์การ
ยูเนสโก แปลโดย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

การเรียนรู้ในบริบทของพระวรสาร : “The Kingdom of God is within you” - Luke XVII 20

เมื่อพวกคัมภีรจารย์และฟาริสีทูลถามพระเยซูคริสต์ว่าแผ่นดินของพระเจ้าอยู่ ณ ที่ใด พระองค์ทรงตอบว่า แผ่นดินของพระเจ้าไม่อยู่ที่โน้น ที่นี้ หรือที่อื่นใด “แผ่นดินของพระเจ้า อยู่ในตัวท่านเอง” - ลูคา XVII 20 แผ่นดินของพระเจ้าคือชุมชนที่พระเยซูทรงสถิตอยู่ และซึ่งเราทุกคน ต้องแสวงหา สิ่งนี้เป็นพันธกิจของคริสตชน โดยนัยทางการศึกษานั้น การเข้าถึงแผ่นดินของ พระเจ้าก็คือ “การแสวงหาโลกที่ดีและเป็นธรรมมากกว่าเดิมให้เราได้อยู่อาศัย” (ชุมชนที่พระเยซู ทรงสถิตอยู่ น. 21)

แต่กระบวนการแสวงหานี้ “จะต้องเริ่มต้นด้วยการรู้จักตัวเองเสียก่อน โดยอาศัยความรู้ สมาน และการวิจารณ์ตนเอง” (ชุมชนที่พระเยซูทรงสถิตอยู่ น. 22)

Norman Vincent Peale นักเทศน์เรื่องนามโดกล่าวว่าพระวรสารโดยนักบุญลูกาบทที่ 17 ข้อ 20 นี้ “พระเจ้าได้ประทานความสามารถและศักยภาพในบุคลิกภาพของเราแต่ละคน ท่าน เพียงแต่เชื่อในศักยภาพของตัวเอง และพลังซ่อนเร้นในตัวของท่านก็จะปรากฏออกมา” ท่านได้แนะนำให้เราลองอ่านความตอนนีใหม่ว่า “ความสมบูรณ์สันติสุขและพลังของพระเจ้า อยู่ในตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ขาดสิ่งใด” (Inspiring Messages for Daily Living p.16)

โดยนัยดังกล่าว การค้นพบแผ่นดินของพระเจ้าในตนจึงเป็นการค้นพบชุมชนที่พระเยซู ทรงสถิตอยู่ทางปัญญาและจิตวิญญาณ ซึ่งจะช่วยให้บุคคลนั้นมีหลักยึดเพื่อการพัฒนาตนเองตลอดชีวิต

การเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การแสวงหาและการพัฒนาชุมชนที่พระเยซูทรงสถิตอยู่

องค์การยูเนสโกได้แถลงว่า การศึกษาตลอดชีวิตต้องอาศัยหลักสำคัญ 4 ประการ ซึ่งพอจะสรุปได้คือ

1. การเรียนรู้ โดยผสมผสานความรู้ทั่วไปที่กว้างขวางเพียงพอเข้ากับโอกาส ที่จะศึกษาบางวิชาอย่างละเอียดลึกซึ้ง “อันเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับให้คนมีจิตใจ ชอบแสวงหาความรู้ตลอดเวลา” (ชุมชนที่พระเยซูทรงสถิตอยู่ น. 26)
2. การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้จริง การเรียนรู้ควรจะต้องเป็นไปในลักษณะที่จะช่วย สร้างความสามารถให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ในสถานการณ์ต่างๆ
3. การเรียนรู้เพื่อที่จะอยู่ร่วมกัน โดยพัฒนาความเข้าใจในผู้อื่น ทั้งแง่ ประวัติศาสตร์ ธรรมเนียมประเพณี และค่านิยมทางจิตใจ ซึ่งจะเป็พื้นฐานสำหรับการสังสรรค์จิตวิญญาณ ใหม่เรียนรู้วิธีแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ โดยสันติวิธี

4. การเรียนรู้เพื่อชีวิต “ในศตวรรษที่ 21 ทุกคนยังจำเป็นจะต้องมีความเป็นอิสระ และรู้จักตัดสินใจ” (ขุมทรัพย์ในตน น. 23)

โดยสาระดังกล่าวข้างต้น องค์การยูเนสโกได้เน้นว่า... “จะไม่มีความสามารถพิเศษใด ๆ ที่ซ่อนอยู่ในตัวบุคคล ดุจดั่งขุมทรัพย์ที่ถูกฝังไว้แล้วไม่ถูกปลุก ถูกกระตุ้นให้ปรากฏขึ้น ตัวอย่างของความสามารถพิเศษดังกล่าว ได้แก่ ความสามารถในการจำ การคิดใช้เหตุผล การมีจินตนาการ ความสามารถทางร่างกาย ความมีสุนทรียภาพ ความถนัดในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น และการมีบุคลิกภาพที่เป็นเสน่ห์โดยธรรมชาติ...” (ขุมทรัพย์ในตน น. 23)

การเรียนรู้ในบริบทเรื่องชาวละมานท่ามกลางต้นข้าวสาลี Mt XIII 36-43

พระองค์ตรัสคำอุปมาอีกข้อหนึ่งให้เขาทั้งหลายฟังว่า “แผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือนคนหนึ่งได้หว่านพืชดีในนาของตน แต่เมื่อคนทั้งหลายนอนหลับอยู่ ศัตรูของคนนั้นมาหว่านข้าวละมานปนกับข้าวดีนั้นไว้แล้วก็กลับไป ครั้นต้นข้าวขึ้นงอกขึ้นออกรวงแล้ว ชาวละมานก็ขึ้นปรากฏด้วย...”

แล้วพระเยซูเจ้าเสด็จไปจากคนเหล่านั้นเขาไปในเรือน พวกสาวกมาเฝ้าพระองค์ทูลว่า “ขอพระองค์ทรงโปรดอธิบายให้พวกเราพระองค์เข้าใจคำอุปมาที่ว่าด้วยชาวละมาน ในเวลานั้น” พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “ผู้หว่านเมล็ดพืชดีนั้นได้แก่บุตรมนุษย์ และนา นั้น ได้แก่โลก ส่วนเมล็ดพืชดีได้แก่พลเมืองแห่งแผ่นดินของพระเจ้า แต่ชาวละมานได้แก่พลเมืองของมารร้าย ศัตรูผู้หว่านเมล็ดพืชชั่วได้แก่ มารนั้น ถูกระดมได้แก่ เวลาสิ้นยุค และ ผู้เกี่ยวนั้นได้แก่ ทูตสวรรค์ เหตุฉะนั้นเขาเก็บชาวละมานเผาไฟเสียอย่างไร เมื่อเวลาสิ้นยุค ก็จะเป็นอย่างนั้น บุตรมนุษย์จะไขว่คว้าของทานออกไปเก็บกวาดทุกสิ่งที่ทำให้หลงผิดและบรรดาผู้ที่กระทำชั่วไปจากแผ่นดินของท่าน คราวนั้นผู้ชอบธรรมจะส่องแสงอยู่ในแผ่นดิน พระบิดาของเราดูจงอาทิตย ใครมีหูจงฟังเถิด”

ยุคโลกาภิวัตน์เป็นยุคของความเจริญก้าวหน้า เป็นต้นทางวิชาการและเทคโนโลยี แต่ก็เป็ยุคของความไม่แน่นอนสับสนวุ่นวายและการท้าทายต่าง ๆ ต่อความเชื่อที่เคยถือปฏิบัติมา เป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัตในอัตราเร่ง จากหน้ามือเป็นหลังมือ ความแน่นอนดูจะไม่มี ดังคำกล่าวที่ว่า ความแน่นอนคือความไม่แน่นอน ขณะเดียวกันก็เป็นยุคของทฤษฎีใหม่ต่าง ๆ ที่ยังไม่ถูกพิสูจน์สมมุติฐานใหม่ ๆ ที่นักวิชาการอยากทดลองอุดมการณ์ทั้งเชิงลบและเชิงบวกถูกป่าวประกาศไปทั่ว ปรากฏการณ์ดังกล่าว ทำให้คนจำนวนมากสับสน เพราะไม่แน่ใจว่าอะไรถูกอะไรผิด อะไรควรและอะไรไม่ควร ทิศทางไม่แน่นอน

ในบริบทของโลกาภิวัตน์ องค์การยูเนสโกให้ความเห็นว่า “ความขัดแย้งระหว่างความเป็นสากลกับความเป็นปัจเจกบุคคล : บางส่วนของวัฒนธรรมต่างๆ จะกลายเป็นวัฒนธรรมโลก โดยที่เราไม่อาจเพิกเฉยต่อกระแสโลกาภิวัตน์นี้ได้” ทั้งส่วนที่ดีและส่วนที่เป็นเรื่องเสี่ยงต่อการสร้างปัญหา” (ชุมทรัพย์ในตน น. 19)

“ความขัดแย้งระหว่างประเพณีดั้งเดิมกับความทันสมัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาแบบเดียวกัน : มนุษย์จะปรับตัวให้เข้ากับเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ได้อย่างไร โดยไม่ต้องหันหลังให้กับความเป็นมาในอดีตโดยสิ้นเชิง จะเป็นไปได้อย่างไรที่จะส่งเสริมการพึ่งตนเอง โดยให้สอดคล้องกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นผู้มีอิสระเช่นกัน และพัฒนาการทางวิทยาศาสตร์จะถูกยอมรับเข้ามาในวิถีชีวิตได้อย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นท้าทายต่อเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ทั้งสิ้น” (ชุมทรัพย์ในตน น. 19)

ในบรรยากาศดังกล่าวข้างต้น ครูโรงเรียนคาทอลิก ผู้บริหาร คือ “ผู้หว่านในนาของการศึกษา” จะวางแผนอย่างไร โดยไม่ตกเป็นเหยื่อของอิทธิพลเชิงลบของโลกาภิวัตน์แต่สามารถเข้าถึงสิ่งที่เป็น “ความดี ความงาม และความจริง” ของโลกปัจจุบันและอนาคต เราจะสอนนักเรียนของเราอย่างไร นักเรียนของเราจึงมีการพัฒนาที่ครบ (Complete man) ไม่ถูกอิทธิพลของมารร้ายครอบงำ สามารถพัฒนาศักยภาพของตนถึงขีดสูงสุด เป็นคนเข้มแข็ง รู้จักปฏิเสธสิ่งไม่ดีงาม รู้จักทนกระแสสังคมที่เป็นพิษ ไม่ตกเป็นทาสของมารร้ายและสามารถดำรงตน “เป็นแสงสว่างส่องโลกและเป็นเกลือของแผ่นดิน”

ในเวลาเดียวกันองค์การยูเนสโกได้เตือนว่า “ไม่มีสิ่งใดมาแทนที่ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน... ครูมีความรับผิดชอบโดยตรงในการให้ความรู้แก่ผู้เรียน ความรู้ที่วุ่นก็คือความรู้ที่มนุษย์ชาติมีเกี่ยวกับตนเองและธรรมชาติ รวมทั้งเรื่องสำคัญทุกเรื่อง ที่มนุษย์สร้างสรรค์และประดิษฐ์ขึ้น” (ชุมทรัพย์ในตน น. 25)

ชุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ Mt XIII 44

พระเยซูคริสต์ทรงตรัสเป็นคำอุปมาอีกว่า “แผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือนชุมทรัพย์ซ่อนไว้ในทุ่งนา เมื่อมีผู้ได้พบแล้วก็กลับซ่อนเสียอีก และเพราะความปรารถนาจะไปขายสรรพสิ่งซึ่งเขามีอยู่แล้วไปซื้อนานั้น” Mt XIII 44

คำอุปมาอุปมัยนี้มีความหมายสำคัญต่อนักการศึกษาคาทอลิกว่า ชีวิตของชาวนาผูกพันอยู่กับทุ่งนาฉันใด ผู้บริหารและครูโรงเรียนคาทอลิกย่อมมีความผูกพันกับโรงเรียน การเรียนการสอน และเด็กนักเรียนรวมทั้งสนามแพร่ธรรมทั่วไปฉันนั้น เพราะ ณ ที่นั่นเป็น “นาบุญ” มีชุมทรัพย์ซ่อนเร้นอยู่ที่เราแต่ละคนต้องแสวงหาและเมื่อพบแล้วก็ต้องรักษาไว้ให้ดี

เป็นสถานที่ ๆ หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณเพิ่มพูนและพัฒนาปัญญาและวิธีการเรียนรู้ อันไม่รู้จบสิ้นของชีวิต

และนี่คือเหตุผล “ที่จะกลับมาเน้นให้ความสำคัญกับมิติของการศึกษาด้านคุณธรรม และวัฒนธรรม เพื่อช่วยให้แต่ละคนได้รู้จักความเป็นปัจเจกชนของบุคคลอื่น... กระบวนการนี้ต้องเริ่มด้วยการรู้จักตัวของตัวเองเสียก่อน โดยอาศัย **ความรู้ สมาธิ และการวิจารณ์ตนเอง**” (ชุมทรัพย์ในตน น. 22)

จึงมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาให้เกิด “สังคมแห่งการเรียนรู้” ที่ทุกคนจะมีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ อันจะเป็นพื้นฐานที่ดีของการศึกษาตลอดชีวิต ทั้งนี้โรงเรียนจะต้องสอน “ให้ผู้เรียนมีทั้งความใฝ่ที่จะเรียนรู้และความสุขที่ได้เรียนรู้ รวมทั้งให้มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ และความอยากรู้อยากเห็นเพื่อพัฒนาสติปัญญาของตนด้วย” (ชุมทรัพย์ในตน น. 24)

บทสรุป

เมื่อคณะกรรมการนานาชาติของยูเนสโกได้ทำการศึกษาถ้อยแถลงแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 เสร็จ ซึ่งถือกันว่าเป็นฉบับที่สมบูรณ์ที่สุดที่ได้ทำกันมา คณะกรรมการนานาชาติได้ตั้งชื่อรายงานฉบับนี้ว่า “การเรียนรู้: ชุมทรัพย์ในตน” ทำไมตั้งชื่อนี้? ประธานกรรมการได้บอกว่า ที่เรียกชื่อนั้นเพราะได้รับแรงดลใจและได้ความคิดมาจากนิทานอีสปที่เขียนโดย La Fontaine เรื่อง “ชาวนากับลูก ๆ” (The Ploughman and his children)

จงแน่ใจ (ชาวนาพูด) ว่าเจ้าจะไม่มีวันขายมรดก
ซึ่งบรรพบุรุษได้ทิ้งไว้ให้แก่เรา:
คว่ำว่าในนั้นมีชุมทรัพย์ซุกซ่อนอยู่

ประธานกรรมการนานาชาติได้กล่าวเพิ่มเติมว่า “เมื่อได้นำถ้อยคำเดิมของท่านกวีตอนหนึ่ง ที่กล่าวถึงคุณค่าของการทำงานหนักมาปรับปรุงเล็กน้อย โดยเปลี่ยนเป็นเรื่องการศึกษาในแง่ที่เป็นทุกอย่างที่มนุษยชาติได้เรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เราก็จะได้สิ่งที่ชาวนากล่าวถึง ดังนี้

แต่ชายชรา^{นั้น}ก็^{นับ}ว่า^{เป็น}คนฉลาดอย่างยิ่ง
ที่ได้^{แสดง}ให้^{พวกเขา}เห็น^{ก่อน}จะ^{ตาย}จาก^{ไป}
ว่า^{ความ}รู้^{นั้น}ไซ^{ร์}คือ^{ขุม}ทรัพย์^{ใน}ตน^{นั้น}เอง” (ขุมทรัพย์ในตน น. 41)

ความจริงก็คือ :

“The Kingdom of God is within you” - Luke XVII 20

นายกสมาคมสภาการศึกษาคาทอลิก
24 สิงหาคม 2546

*The Chapel of St. Louis Marie de Montfort, Suvarnabhumi campus,
Assumption University*

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

วิทยาเขตหัวหมาก

592/3 ซอยรามคำแหง 24 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

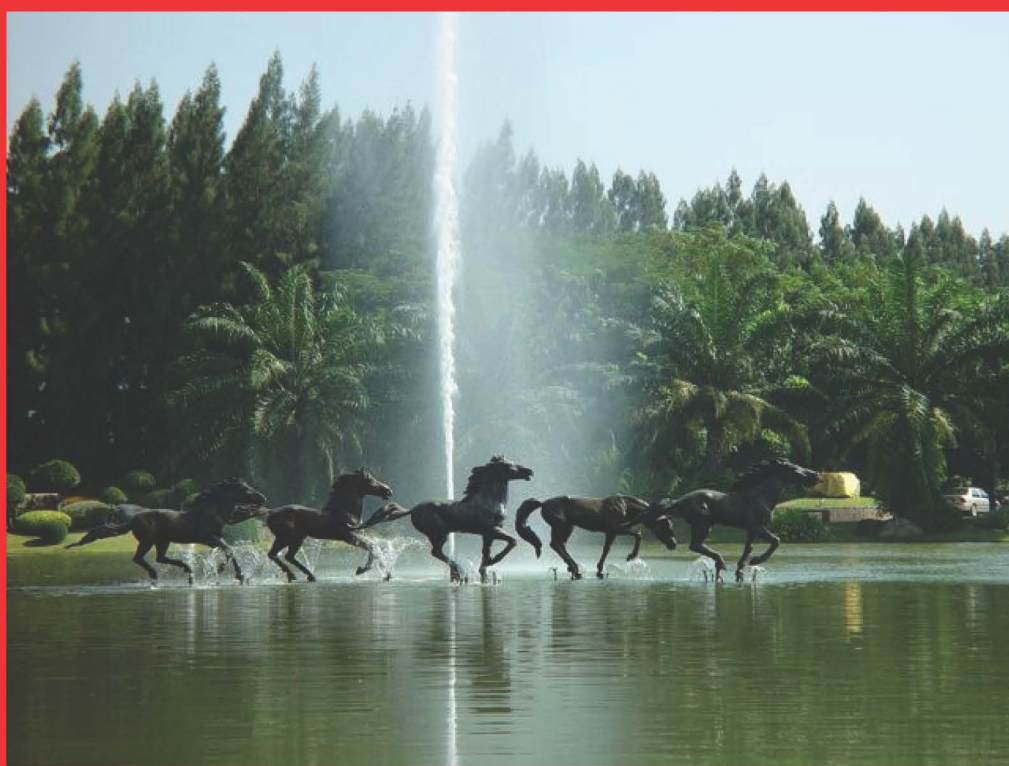
โทร. 0-2300-4543-62 แฟกซ์: 0-2300-4563

วิทยาเขตสุวรรณภูมิ

88 หมู่ 8 ถนนบางนา-ตราด กม. 26 ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ 10540

โทร. 0-2723-222 แฟกซ์: 0-2723-0395

<http://www.au.edu> abac@au.edu

University Mascot